

1. PE CINE ATI VOTAT PENTRU FUNCTIA DE PRESEDINTE AL TARII LA 20 MAI 1990 SI DE CE ?
2. PE CINE ATI VREA SA VOTATI CA PRESEDINTE LA VIITOARELE ALEGERI SI DE CE ?
3. PE CINE NU L-ATI VOTA IN NICI UN CAZ SI DE CE ?

pag. 2

ANUL LXXXI

Nr. 15^{LA}
15-21 aprilie

BUCUREȘTI

1992

Flacăra

SĂPTĂMÎNAL DE OPINIE, POLITIC, SOCIAL ȘI CULTURAL • ÎNFIINȚAT ÎN 1911

Convenția Democratică la ora adevărului

pag. 2

Un drum al rușinii, al reducerii la animalitate și inconștientă. Un drum care curma din zbor clanul firesc al libertății. Un drum către tenebrele locului unde ți se putea intimpla absolut orice. Unde erai „injectat” — și unde integritatea ta mentală nu mai conta, de vreme ce erai împotriva regimului comunist. Un loc de exterminare în masă, o exterminare psihică având drept unelte de tortură halatele albe care uitaseră jurământul lui Hypocrates, injectiile cu tranchilizante, pastilele, medicația aberantă utilizată cu un singur scop asupra unor organisme de cele mai multe ori sănătoase: distrugerea înceată și meticuloasă a conștiinței.

CLINICILE DE PSIHIATRIE REPRESIVĂ DIN ROMÂNIA

pag. 7

CASELE NAȚIONALIZATE — O ALTĂ MIZĂ A DEZBINĂRII

pag. 8-9

MARILYN MONROE, VICTIMĂ A MAFIEI?

pag. 12

VREȚI SĂ ȘTIȚI
CINE SÎNȚEȚI ?
ADRESAȚI - VĂ
CU ÎNCREDERE
GRAFOLOGULUI.

pag. 12

ABSTRACT TECHNOLOGY S.R.L.

COMPUTERS FOR PROFESSIONALS

- computere compatibile IBM
- 286 AT, 386 AT, 486 AT
- periferice
- cititoare bar-coduri și coduri magnetice

Str. Pitar Moș
Nr. 2-4
București
Tel. 14 81 70
Fax 12 08 51

Popa Baciui își leagă
vaca de o cruce
din cimitir

pag. 7

Convenția la răscruce de vânturi

În fostele țări socialiste europene, nici un partid de opoziție n-a putut veni la putere singur; opoziția n-a putut câștiga alegerile decât unită. S-a făcut și la noi Convenția Democratică și ea a dat bune rezultate la alegerile locale din februarie. Un început promițător. Se pune problema dacă această Convenție va fi sau nu menținută și pentru alegerile parlamentare, începând de sâmbătă se știe că nu va fi așa.

Liberalii nu pot fi acuzați de inconsecvență. Ei au spus de la bun început și au repetat mereu că formula Convenției Democratice era valabilă numai pentru alegerile locale, urmând ca în vederea celorlalte confruntări electorale să se găsească noi soluții. Mulți au sperat însă că liderii P.N.L. se vor răzgindi. Mai era posibil acest lucru chiar și sâmbătă, când Delegația Permanentă a partidului a avut de ales una dintre următoarele trei variante: participarea P.N.L. la Convenția Democratică în formula de până acum; realizarea unei noi înțelegeri, care să demareze cu un pact între P.N.L., P.N.Ț.C.D. și P.S.D.; prezența la alegeri în mod independent, fiecare pe contul lui. O opțiune pentru prima variantă ar fi păstrat Convenția așa cum este. Dar a fost să fie altfel, Delegația Permanentă s-a pronunțat, după cum se știe, pentru a doua cale. Deci, liderii P.N.L. nu s-au răzgindit. Ce urmări poate să aibă acest fapt?

Desigur, foarte multe vor depinde de poziția pe care se vor situa cele două partide istorice vizate, P.N.Ț.C.D. și P.S.D. Dacă vor respinge noua formulă propusă de liberali și vor rămâne în Convenție, Convenția va suferi, dar, evident, mult slăbită și cu posibilități reduse de a se opune tăvălugului fesenist. Dacă P.N.Ț.C.D. și P.S.D. vor accepta propunerea liberală și trigonală se va constitui, celelalte partide din Convenția Democratică pot păstra Convenția pe cont propriu, ori se pot alătura noii coaliții. În primul caz, Convenția va fi, evident, și mai slabă (Convenția, cu numele, poate continua să existe fie și cu numai două partide; ea nu va însemna însă mai mult decât înseamnă Iugoslavia cu numai două republici, cu Serbia și Muntenegru, de pildă); în al doilea caz, se va desființa. Pentru că noua alcătuire, chiar în ipoteza — puțin probabilă — că se va numi la fel, va fi în esență altceva, având în vedere tocmai motivele pentru care liberalii au insistat să se ia totul de la început. E vorba, mai ales, de o ierarhizare a partidelor de opoziție care se coalizează pentru alegeri. După cum arătau unii membri marcanți ai conducerii P.N.L., în Convenția Democratică a domnit un perfect și nedrept egalitarism, partidele participante având acces egal la funcții, indiferent de numărul de membri, deci de forța reală a partidului, de tradiție, de influență, de electorat etc. Acceptarea exigențelor liberale ar duce, evident, la un alt tip de coaliție decât Convenția Democratică. Desigur, varianta cea mai rea ar fi pulverizarea pur și simplu a Convenției, fără nici o alcătuire de schimb. Atunci frontisti, P.S.M.-ul și România Mare ar avea cimp larg de acțiune, eventual conluind ori susținându-se tacit unii pe alții, și am avea o nouă Duminică a Orbului, chiar dacă nu va fi pe 20 mai. Am în vedere toate F.S.N.-urile, dar mai cu seamă pe acela iliescencin, cu neobrăzarea intitulat „F.S.N. — 22 decembrie”, cu intenția vădită de a-și anexa un eveniment și o dată care sunt ale întregului popor român (minus lichelele), și nu ale „emanărilor”.

În cele de mai sus am schițat câteva ipoteze matematice. Care este însă situația pe teren? Ce șanse reale au liberalii, ce intenții au de-adevăratelea liderii P.N.Ț.C.D. și P.S.D.? Informațiile de care dispun la această oră (duminică seara) sunt în bună măsură contradictorii. Din sursă liberală am aflat că înainte de hotărârea Delegației Permanente a P.N.L., conducerile P.N.Ț.C.D. și P.S.D. au fost consultate și că s-a realizat deci un anumit consens. Pe de altă parte, din informațiile provenite din surse apropiate partidelor menționate, rezultă că și P.N.Ț.C.D., și P.S.D. merg pe Convenție, în aproximativ formula utilizată pentru alegerile locale, că nu merg pe trigonală și că nu vor pune în discuție în cadrul partidului propunerea d-lui Câmpeanu. Această propunere va fi discutată, însă la intrunirea de miercuri seara a Convenției Democratice.

Situația creată a pus pe tapet, în viața politică românească de acum, un caz Câmpeanu. Liderul P.N.L. a fost acuzat de fripturism, de colaboraționism tătarăscian, de aventurism, de cameleonism, de demagogie și de multe altele, fiind considerat demolatorul, „mine-riștistul” (= Miron Cosma) al Convenției Democratice. N-a fost văzută cu ochi buni nici distanțarea dlui Câmpeanu de U.D.M.R., deși această formație a dat tuturor motive să se îndepărteze de ea. În ceea ce mă privește, cred că dl Câmpeanu a avut dreptate cam în toate luările Domniei sale de poziție, dacă ar fi să-l judecăm doar ca om, ca „simplu cetățean”. Ca politician însă, a greșit foarte tare, fiindcă în politică atingerea țelului suprem presupune și sacrificii, renunțări, compromisuri, frustrări, compensațiile și satisfacțiile venind după aceea. Iar acum țelul suprem era (și este) victoria în alegerile parlamentare a opoziției. În cazul când Convenția dispăre și nici o altă combinație, cel puțin la fel de eficientă, nu-i la locul, această victorie poate fi iremediabil compromisă.

ION D. GOIA ■

ÎN CĂUTAREA

În mod normal, românii ar trebui să fie scutiți de grija de-a găsi un președinte, întrucât România are un șef de stat legal: Majestatea Sa Regele Mihai I. Însă până când această chestiune va fi reglementată, până când în România dreptul va intra definitiv în drepturile sale, suntem nevoiți să ne gândim, ca soluție provizorie, și la alegerea unui președinte. Cine să fie acesta? Odată cu ceilalți alegători, și-au pus întrebarea de mai sus și directorii sau redactorii-șefi ai celor mai de seamă publicații centrale, cotidiene și săptămânale, din România, la 20 mai 1990. Și-o pun din nou astăzi. Care au fost acum doi ani opțiunile celor ce diriguiesc presa românească în momentul de față? Care sint opțiunile de astăzi? Au rămas aceleași? S-au schimbat? Dacă s-au schimbat, de ce? Iată ce am vrut să aflăm, inițiind ancheta de față. Credem că problema secretului votului se pune mai puțin, sau nu se pune deloc pentru niște oameni care zi de zi, săptămână de săptămână, se bat public, la lumina zilei, pentru o cauză și pentru persoanele care ar putea-o sluji. Secretul opțiunii electorale în cazul directorilor sau redactorilor-șefi ai publicațiilor-standard din România este aproape în întregime secretul lui Polichinelle. Totuși, noi am respectat dorințele: cine a vrut să spună a spus, cine nu — nu. Inițial, pentru a da un însuflețitor exemplu personal, am vrut să ne includem și pe noi printre cei chestionați. Dar, după rostirea vorbelor de mai sus, considerăm acest lucru de prisos.

ION D. GOIA ■

CURIERUL NATIONAL

1. Ion Iliescu. Văzând în el unul din opozanții lui Nicolae Ceaușescu și fiind, de altfel, singurul dintre candidații pe care noi, cei de acasă, îi cunoșteam mai bine.
2. Este imposibil de spus în momentul de față deoarece încă nu se cunosc candidații.
3. Petre Roman (în nici un caz). Din cauza numeroaselor hotărâri guvernamentale pe care le-a semnat în beneficiul unor prieteni de genul domnului Tirioc. De asemenea, nu cred că l-as mai vota nici pe domnul Iliescu din cauză că a acoperit prea mult timp ceea ce a făcut Petre Roman. Bănuiesc că mi-ar plăcea să apară un candidat nou la președinție, desi nu văd care ar putea fi el astfel încât să aibă credibilitate deplină și să fie convingător prin ceea ce a făcut, efectiv, în beneficiul țării. Într-adevăr, va fi pentru toată lumea o problemă serioasă opțiunea în vederea alegerii președintelui.

HORIA ALEXANDRESCU

TINERETUL LIBER

„Considerăm întrebările anticonstituționale și în consecință ...nu răspundem la provocări!”

GABRIEL RUSU
redactor-șef-adjunct

ADEVĂRUL

1. Nu-mi amintesc dacă am participat la vot sau nu.
2. Răspund de publicistica pe teme de politică internă a cotidianului cu cel mai mare tiraj, iar ziarul

este independent. Nu-mi permit deci nici o opțiune personală până la încheierea campaniei electorale.

3. Pe Ioan Godea, cel care construiește în Parcul Herăstrău, distrugând metafora pomilor înfrățiti.

SERGIU ANDON

EXPRES

1. Nu este corect să dau un nume, pentru că nu vreau să influențez pe nimeni.
2. Un om care să înțeleagă ce se întâmplă cu el și ce se întâmplă cu România.
3. Nu l-as vota pe Ion Iliescu. În nici un caz. Orice s-ar întâmpla, chiar dacă ar intra un soldat cu mine în cabina de vot. Nu l-as vota nici pe Radu Ceantea. Nici pe Corneliu Vadim Tudor. Nu l-as vota nici pe Dan Martian. Nici pe Emil Bobu, nici pe Verdet, nici pe Jivkov. Nici chiar pe Gorbaciov.

CORNEL NISTORESCU

EXPRES MAGAZIN

1. Pe Ion Rațiu. Dintre cei trei mi s-a părut cel mai convins de necesitatea democrației și a economiei de piață.
2. Pe Nicolae Manolescu. Cred că președintele României trebuie să se bucure de prestigiu internațional. În același timp, el trebuie să aibă o deosebită inteligență politică, indispensabilă într-o lume a tuturor viclenilor. Nicolae Manolescu, inteligenta de vîrf a opoziției îndeplinește aceste condiții.
3. Pe Ion Iliescu. As avea nevoie de o carte înțelegătoare, ca să mă explic, atât de multe sînt motivele pentru care nu l-as vota.

ION CRISTOIU, redactor-șef

Școala în limba maternă a basarabenilor

● Pentru anul școlar 1992/93, Ministerul Științei și Învățămîntului din Republica Moldova a contractat în România 3.000.000 de exemplare din manualele necesare. Comanda a făcut-o către Societatea Comercială ROMDIDAC — fosta bază de aprovizionare a M.I.S. — care, la rîndul ei, a comandat manualele pentru copiii românilor de peste Prut la Editura Didactică și Pedagogică R.A. București.

Directorul acesteia, dl. dr. Constantin Floricel, ne-a spus, zilele trecute, că o parte din respectiva comandă s-a și executat. Domnia sa era convins că relația editurii cu tipografiile este bună și că, la începutul anului școlar viitor, toți elevii din România și din ceea ce acum se numește Republica Moldova vor avea pe băncile lor manualele dorite.

● A apărut „Basarabia sub stăpînire țaristă (1812-1917)” de Nicolae Ciachir, în al cărei CUVÎNT ÎNAINTE dr. Constantin Floricel menționează: „Cum elaborarea unor noi manuale de istorie, atât de necesare învățămîntului nostru, în care să-și găsească loc, deplin și obiectiv, istoria tuturor românilor, este o lucrare de răspundere și durată, editarea unor sinteze care să prezinte fie și parțial această istorie este binevenită”.

O carte deosebită pentru ghiozdan și pentru bibliotecă.

DORIN GHERGHINESCU

Adunare PNȚCD

la Tecuci

De curînd s-au desfășurat la Tecuci lucrările Adunării generale a organizației municipale a P.N.Ț.C.D. — moment de analiză a activității desfășurate de la înființare (13 ian. 1990) și de regîndire a strategiei de acțiune pentru viitoarele confruntări politice. Atît darea de seamă, cît și discuțiile care

au urmat au scos în evidență principalele aspecte ale activității organizației în viața politică și socială a orașului, atracția ei în rîndul unor categorii tot mai largi de cetățeni, reușitele din recente alegeri locale cînd Convenția Democratică a obținut cinci locuri de consilieri în administrația orașului, în condițiile în care formațiunea P.N.L. din localitate a votat pe liste separate.

Intrucît Tecuciul își revendică în prezent demnitățile administrative pierdute în anii dictaturii comuniste (face parte din Liga județelor abuziv desființate), mulți vorbitori au cerut viitorului comitet o implicare mai activă în această direcție și chiar au reclamat de la centru rang de organizație județeană pentru formațiunea politică municipală, înainte ca această cerință să fie validată în plan administrativ.

Prin vot secret, adunarea generală a ales noul comitet în care se îmbină experiența celor mai vîrstnici cu vigoarea juvenilă, maturitatea politică a celor vechi cu fermitatea de acțiune a tinerilor; av. Doruș Crețu Emil — președinte; tehn. Mitrofan Viorel — vice-președinte, ing. Ionescu Romus — secretar; Constantinescu Richard și Lazăr Valeria — membri. (I. Nec.).

UNUI PREȘEDINTE

1. PE CINE AȚI VOTAT PENTRU FUNCȚIA DE PREȘEDINTE AL ȚĂRII LA 20 MAI 1990 ȘI DE CE ?
2. PE CINE AȚI VREA SĂ VOTAȚI CA PREȘEDINTE LA VIITOARELE ALEGERI ȘI DE CE ?
3. PE CINE NU LAȚI VOTA ÎN NICI UN CAZ ȘI DE CE ?

SPORTUL ROMÂNESC

1. Pe nici unul. Nu mă găseam în țară.
2. Cu nici unul din cei care bănuiesc că vor candida. Nu se încadrează în opțiunile mele morale.
3. Ilie Verdet.

OVIDIU IOANIȚOAI, redactor șef

ROMÂNIA LITERARĂ

1. Am votat P.N.L.-ul și pe Radu Câmpeanu.
2. Voi vota Convenția Democratică, dacă va exista, și pe candidatul ei.
3. Sunt prea mulți cei pe care nu i-as vota din prea multe partide. Nu votez F.S.N.-ul și nici una din aripile lui, nici P.S.M.-ul, nici P.U.N.R.-ul, nici unul din partidele care, indiferent cum se cheamă, tot un fel de F.S.N. sunt. Și nici pe candidații lor la președinție. Pe toate și pe toți, din aceleași motive.

GABRIEL DIMISIANU — Redactor șef

FRAIERUL ROMÂN

1. „Președintele României este ales prin vot universal, legal, direct, secret și liber exercitat”. (Constituția României, Cap. II, art. 8, alineat 1, ed. 1991).
2. Idem.
3. Ion Iliescu. Motivația este evidentă.

ALEC MACRI — Director

BARICADA

1. L-am votat pe Radu Câmpeanu. Pentru că, în acel moment, mi s-a părut singurul om cu charismă politică. Și în dorința reală a unei schimbări, dat

fiind că eu, ca persoană, am avut de suferit cu familia mea în vechiul regim.

2. Am să-l votez pe Ion Iliescu. Deoarece toată activitatea mea ca publicist în presă, în privința exercitării unui efort spre a instaura o democrație reală în România, a fost zadarnică. Degeaba luptăm în presă pentru democrație, degeaba scriem articole cu o perfectiune stilistică desăvârșită, degeaba încercăm să revelăm în fața oamenilor ororile vechiului regim — publicul cititor rămâne orb și surd la toate eforturile noastre. De aceea am hotărât să urmez exemplul omului simplu, inspirat de răspunsul unui sofer american la un sondaj GALUP făcut înaintea celei de-a doua realegeri a lui Ronald Reagan. Întrebat dacă știe cum îl cheamă pe președintele S.U.A., acesta a răspuns negativ. Întrebat pe cine va vota, acesta a răspuns că tot pe cel care este, deoarece în acest timp salariul lui orar a crescut cu cinci dolari. Deci, ca om obișnuit, afirm că, din punct de vedere economic, nu mi-a mers rău în acești doi ani. În consecință, îl voi vota pe același.

3. Pe Nicolae Manolescu, deoarece, dacă îi acuzăm de a fi rămas comunist pe actualii conducători politici ai României, atunci trebuie să acceptăm că și vechii scriitori, critici literari, oameni de artă au fost colaboraționiști ai vechiului regim — și asta-i adevărul —, deci la fel de vinovați sunt și unii și ceilalți. Dacă nu credem în schimbarea la față a lui Ion Iliescu, nu putem crede nici în schimbarea la față a lui Nicolae Manolescu.

EDUARD VICTOR GUGUI — Director

ALIANȚA CIVICĂ

1. Cel pe care l-am votat m-a dezamăgit: îl votasem crezând că este realmente interesat de reorientarea României spre Vest mai mult decât de propriile interese.

NICOLAE PRELIPCEANU

ZIG - ZAG

1. Cu Rațiu și PNȚCD, pentru că nu mai voiam partid unic.

2. Opoziția, dar aștept să văd cum se configurează aceasta în fața alegerilor legislative.

3. Partidele extremiste.

AURELIA BORIGA — Director

CUVÎNTUL

1. N-am votat.
2. Nu răspund!
3. Pe domnul Iliescu, fiindcă va distiga din nou!

RADU G. ȚEPOSU — Director

AZI

1. Nu am participat la vot.
2. Pe acela care ar accepta și s-ar angaja pentru ideea că fără o reformă profundă, structurală, pe-ricolele care stau în fața societății românești ar fi mai mari decât costurile inevitabile ale tranziției.
3. Pe un om care are mai mult de 60 de ani; sau mult mai mult. Cred că este nevoie de un om care să aibă conștiința faptului că el însuși mai are un viitor. Concret, al lui.

STELIAN MOTIU — Redactor șef-adjunct

ROMÂNIA LIBERĂ

1. L-am votat pe Rațiu. Promitea să meargă spre Vest, în vreme ce Iliescu mergea dar spre Est (care s-a dus dracului).
2. Aș vota cu un necunoscut. Da, cu un necunoscut, dar să fie un om cu calitățile unui președinte dintr-o țară civilizată.
3. N-aș vota cu nici unul din cei care nu înțeleg că într-o democrație trebuie ascultate și părerile altora. Cînd președintele ține cont de propriile-i păreri doar, cădem iar în dictatură.

PETRE MIHAI BĂCANU — Director

EVENIMENTE MARI.

● Se deschid noi dosare penale preelectorale. În anchetă: revistele extremiste și liderul mineriadei din septembrie trecut. Ca și celelalte mari procese în instanță, și acestea vor ține, după necesități, de la un mandat prezidențial la altul, de la o campanie electorală la alta. ● Domnul Radu Câmpeanu a ales: nu vrea să piardă cu Convenția Democratică. Vrea să piardă de unul singur. Domnul Câmpeanu pur și simplu nu înțelege că a pierdut aproape tot ce era de pierdut înainte de a-și mai depune candidatura. Oamenii-pendul — din oricare partid ar face ei parte, F.S.N. sau P.N.L. — nu mai sînt agreati nici măcar de alegătorii-pendul. ● La Craiova, patru tineri vinjoși au cumpărat, fără să plătească, întreg tirajul gazetei „Expresul de sud”. Numărul respectiv conținea o anchetă privitoare la mafia din Exploatarea geologică „Oltenia”. Ce nu știe directorul acesteia,

Florea Martinovici, e că povestea a mai fost scrisă cîndva. E vorba de „371° Fahrenheit” a scriitorului Ray Bradbury. Doamna Dina Câmpeanu declară, într-un interviu din ziarul sotului, că „restaurantele din Sofia sînt la nivel occidental”. Dacă le-a cunoscut chiar pe toate e rău. Dacă nu le-a cunoscut decât pe acelea de nivel occidental, e la fel de rău. Un interviu cu soția unui lider de partid despre restaurantele din Sofia devine foarte interesant numai cînd e citit de proprietarii acestora. ● Cîțiva ziaristi declară, în „Expres Magazin”, că nu și-ar fi închipuit că Virgil Măgureanu a fost ofiter în fosta securitate. Nici eu. Convingerea mea era că domnul Măgureanu, înainte de a deveni director al S.R.I., a fost ingrijitor la grădinița cu orar redus din Calea Ferentari și colecționar de cutii de chibrituri. Confuzia din decembrie l-a emanat conform cu principiul:

„nici o constipație fără o emanatie”. ● Știați că există o „Asociație a Tineretului Liber”? Ea e constituită din activiștii fostului C.C. al U.T.C. și funcționează, ca și cum nimic nu s-ar fi întimplat în acești doi ani, exact în sediul fostului C.C. al U.T.C. Recent, în biroul lui Nicu Ceaușescu, șefii asociației s-au bătut între ei. N-ar fi de mirare să auzim că fostul Comitet Central există și se cheamă Asociația Românilor Adevărați cu sediul în birourile lui Ceaușescu senior. La urma urmei, de ce să ne mirăm, dacă țărani primesc pămînt dar toate vechile „verigi din agricultură” lucrează ca și cum în primăvara asta se reînființează C.A.P.-urile. ● Se publică în serial „Romanul vieții familiei Roman” scris de un domn, Sorin Negrea, mai bine informat ca un S.R.I. Din acest roman lipsește, totuși, capitolul cel mai palpitant: povestea intrării în

familia Roman a domnului Iliescu. ● „La strălucita reușită a manifestărilor menționate contribuții remarcabile au adus...” Recunoașteți stilul? Stilul omului, iar omul e prof. dr. Virgiliu Radulian (nu și acad. doc. doc!) fost președinte al școlilor patriei, actualmente președinte al Comitetului Național Român pentru U.N.I.C.E.F. și, probabil, viitor președinte al Străjerilor Patriei. Domnia sa semnează, într-o revistă destinată învățătorilor și profesorilor, un grupaj de știri redactate, probabil, de dactilografa respectivului Comitet. Așa se cîștigă decenturile, cu operă. ● Un pastor evanghelist american de origine română donează cite o biblie tuturor generalilor aflați după gratii. În vederea evanghelizării lui Andruță Ceaușescu se spune că acesta a început să învețe să citească. A și ajuns la lecția cu „O-U-Ou”. ● Un nou candidat la președinția României: Ion Aurel din Berzasca,

liderul partidului fără reprezentare în parlament „Eroii post vii post mortem”. Da, există un asemenea partid! Iată cîteva versuri din platforma ritmată a domnului Ion Aurel: „Măi tîlhari, furbați de ciini / Supra oameni și haini / Mai spuneți că sînteți români / Nici la gangsteri nu sînteți mai buni”. ● Gică Petrescu trăiește cum-pătat: întreține o „Dacie” și mănîncă la Casa Universitarilor. Universitarul Gică Petrescu e singur dar are o mulțumire: avem o constituție sănătoasă. Singurătatea sa vine de la faptul că n-a fost invitat niciodată să se producă simbata noaptea — în emisiuni televizate — cu cîntece de viață jungă la Cotroceni. Poate după alegerile prezidențiale. Alina din 2002 vreau să spun ●

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

SENZATIONAL

Un dușman invizibil vă amenință sănătatea. Profesorul dr. ing. Dan Alexandru vă ajută să-l descoperiți și să-l neutralizați. Completați și expediați pe adresa redacției talonul din josul paginii.

Pe înțelesul și în sprijinul dumneavoastră (IX)

ECOSINERGETICA

Diagnostic prin firul de păr

O analiză sinergetică — în domeniul care desigur vă interesează adică acela al stării biologice (de sănătate) a organismului dumneavoastră — cuprinde un ansamblu de metode, proceduri, determinări... folosite în acest scop și, pe baza rezultatelor obținute, examinarea funcționării în interacțiune a aparatelor și sistemelor componente, subliniind deci interrelațiile funcționale între ele. În acest ansamblu sinergetic analiza firelor de păr constituie un punct de plecare remarcabil și de aceea am subliniat faptul că este de un larg interes pentru publicul larg. Ce poate fi mai comod decât să trimiți câteva fire de păr pentru analiză și să așteptați acasă (fără deplasări, eventual într-o altă localitate, programări la radiografii, recoltări de sânge, etc) un buletin complet asupra sănătății tale? Aici apare și avantajul net al obținerii de informații care scapă unor investigații de rutină sau care nu pot fi detectate cu aparatura avută în prezent la dispoziție. Din păcate, asemenea analize se fac de către colective restrânse și din această cauză (atita timp cât medicina oficială — să-i zicem mai degrabă administrativă — le ține la... distanță) nu pot satisface decât un volum insignifiant de solicitări. O analiză completă (care ar cuprinde un volum de informație scrisă pînă la concurența unei pagini a revistei) necesită de regulă munca a 3-4 persoane, timp de 3-4 zile. În funcție însă de problemele principale pe care medicul (sau persoana în cauză) consideră necesar să fie examinate, analiza se poate însă efectua și... pe bucățele. În afară de indicele de sănătate orientativ, de sarcina energetică și de poziția locului de odihnă (cu care începe de regulă o asemenea analiză), în pași succesivi, de la caz la caz, se pot da primele

informații cu privire la diferite aspecte, cum ar fi :

- bilanțul oligoelementelor, vitaminelor și al altor compusi chimici în organism (carențe, excese) în vederea luării de măsuri pentru corectarea dezechilibrelor ;
- existența eventuală în organism a unor elemente cancerigene (neconstituente ale organismului), localizarea lor și procedee de eliminare, (inclusiv

de vindecare a afecțiunilor maligne astfel generate) ;

- listarea disfuncțiilor unor centri nervoși sau ale glandelor endocrine ;
- sesizarea existenței unor infestări parazitare, localizarea lor și precizarea medicației celei mai eficiente ;
- analiza în detaliu a unui sistem, aparat, sau organ, cu menționarea interinfluențelor și cauzelor deficiențelor ;
- diferite alte determinări, cum ar fi : calități extrasenzoriale (funcție de raza de sensibilitate a biocurenților unei persoane), testarea calității sau compatibilității unor mijloace folosite în diferite procedee de tratament (de la caz la caz, nuanțe de argilă, de culori, etc, etc) despre care vom vorbi mai în detaliu în cadrul rubricii.

Atenție !

Pentru determinările care se referă la starea de sănătate analizelor sinergetice au caracter de consultație și, chiar dacă nu au fost solicitate direct de către medic, presupun aviz medical corespunzător.

Și acum, pentru a înțelege mai bine conținutul unor asemenea determinări și rolul lor ca informație (cel puțin) preliminară în vederea luării unor decizii cât mai adecvate, considerăm util să prezentăm, din conținutul numeroaselor analize făcute în ultimii 5-6 ani, CITEVA EXEMPLE ! Amănunte, în numărul viitor.

Prof. univ. dr. ing.
DAN ALEXANDRU

Stimați cititori !

Numeroși corespondenți ne roagă să republicăm materiale conținute în episoadele anterioare sau ne solicită sprijin în procurarea numerelor respective ale revistei. În legătură cu aceste solicitări atragem încă o dată atenția că :

1. în cadrul rubricii sint prezentate, într-o succesiune logică, un șir de informații a căror lectură nu trebuie întreruptă ;
2. cei ce doresc să-și completeze colecția cu numerele anterioare ale revistei sint rugați să se prezinte direct (sau prin intermediarii domiciliați în București) la depozitul nostru (are aceeași adresă cu cea a redacției), unde, în limita disponibilităților, li se va rezolva cererea ;
3. Solicitanții unor informații suplimentare sau care doresc să obțină rezultatele din analiza talonului trimis prin poștă, sint rugați să introducă în corespondență un plic timbrat completat cu adresa exactă (inclusiv codul poștal) pentru răspuns. **Atenție !** Nu dăm curs taloanelor nedecupate direct din revistă (adică a celor reprezentînd copii de orice fel). La orice revenire nu uitați să precizați numărul de ordine (de înregistrare) sub care vi s-au publicat rezultatele în cadrul rubricii.

146. Udrea Ovidiu, Motru-Gorj. Poziție pat : 3 ; sănătatea 78 la sută.
147. Banu Georgeta, Constanța. Poziție pat : 4 ; sănătatea 68 la sută.
148. Zaicu Veronica, Roman. — Neamț. Poziție pat : 1-2+7 ; sănătatea 68 la sută.
149. Tara Cristian Ștefan, București. Rezultatul prin poștă.
150. Cazacu Dumitru, Hirsova. Poziție pat : 1-2 ; sănătatea 68 la sută.
151. Munteanu Liviu, Luna de

- Jos — Cluj. Poziție pat : 1-2 ; sănătatea 62 la sută.
152. Dumitrașcu Paraschiva, București. Talonul neclar. Reveniti.
153. Dumitrașcu Anda Simona, București. Poziție pat : 6 (neutră) ; sănătatea 82 la sută.
154. Dumitrașcu Paraschiva, București. Poziție pat : 3 ; sănătatea 55 la sută.
155. Tărchilă Angela, București. Poziție pat : 5 ; sănătatea 66 la sută.
156. Barbu Rodica, Craiova. Poziție pat : 1-2 ; sănătatea 67 la sută.
157. Grigorovici Teodora, București. Rezultatul prin poștă.
158. Moșescu C. Marius, Focșani. Poziție pat : 4 ; sănătatea 83 la sută.
159. Chițoiu Constanța, Călimănești. Poziție pat : 4 ; sănătatea 50 la sută.
160. Pătrașcu Magdalena, Ploiești. Poziție pat : 2 ; sănătatea 85 la sută.
161. Olteanu Gelu, Tulcea. Poziție pat : 1 ; sănătatea 68 la sută.
162. Țicleanu Aurel, Craiova. Poziție pat : 1-2+7 ; sănătatea 57 la sută.
163. Hornea Gheorghe, Brăila. Poziție pat : 3 ; sănătatea 67 la sută.
164. Anghel Floarea, București. Rezultatul prin poștă.
165. Nuțu Ștefan, Hunedoara. Poziție pat : 2 ; sănătatea 66 la sută.
166. Mitre Gheorghe Daniel, București. Poziție pat : 1-2 ; sănătatea 81 la sută.
167. Florea Aurica, București. Rezultatul prin poștă.
168. Negrea Mihaela, Buftea. Idem.
169. Florea Ion, București. Idem.
170. Iosef Dumitru, București. Idem.
171. Constantinescu Mihail, Brașov. Poziție pat : 6 (zonă neutră) ; sănătatea 75 la sută.
172. Mailat Valeria, Alexandria. Poziție pat : 4 ; sănătatea 67 la sută.
173. Floarea Elena, București. Poziție pat : 5 ; sănătatea 70 la sută.
174. Băcanu Silvia, Tirgoviste. Poziție pat : 2 ; sănătatea 73 la sută.
175. Chesa Mihaela, Tirgu-Mures. Poziție pat : 5 ; sănătatea 77 la sută.
176. Ștefan Adriana, București. Rezultatul prin poștă.
177. Iacobuț Lucia, Satu Mare. Poziție pat : 4+7 ; sănătatea 64 la sută.
178. Moise Cristina, București. Poziție pat : 6 (zonă neutră) ; sănătatea 85 la sută.
179. C.D. Piatra Neamț. Rezultatul prin poștă.

ECOSINERGETICA IN SPRIJINUL SĂNĂTĂȚII DUMNEAVOASTRĂ

TALON DE PARTICIPARE

Numele și prenumele (cu majuscule)

Data nașterii Sexul

Localitatea unde domiciliază

Boala de care suferă

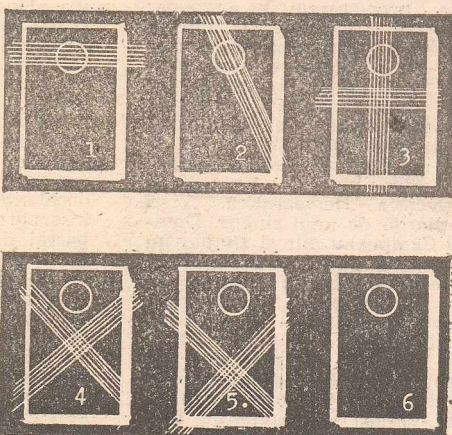
De cit timp (ani) patul în care dormiți se află în același loc

Semnătura sau amprenta

Talonul se va trimite prin poștă pe adresa redacției, cu mențiunea : „Pentru rubrica ECOSINERGETICA”.

Talonul se completează strict de către persoana interesată. Rugăm scrieți numele și prenumele cu majuscule. În cazul în care persoana, din diferite motive, nu poate completa singură talonul, toate datele se vor bate la mașina de scris, iar în loc de semnătură se va aplica amprenta degetului mare (drept, pentru bărbați, și stîng, pentru femei) prin înmuierea prealabilă într-o tușieră sau prin ungerea acestuia cu cerneală.

Averman stabilește următoarele cazuri tipice ale bolii : oboseală la trezirea din somn, dezechilibrări, irascibilitate sporită (poz. 1) ; amețeli, tulburări psihice, ale auzului, dureri de cap (poz. 1 și 2) ; tulburări ale văzului, astenie, boala lui Basedow (poz. 2) ; infarct (poz. 2 și 3) ; afecțiuni maligne (îmbolnăviri lente) la gît (poz. 3) ; la plămîni, stomac, vezică biliară (poz. 3 și 4) ; îmbolnăviri la rinichi, arterită, afecțiuni ale vezicii urinare (poz. 3) ; la pancreas (poz. 4) ; îmbolnăviri ale sistemului motor al membrilor inferioare (genunchi, tălpi), ale vaselor, modificări patologice și umflarea acestora, afecțiuni ale picioarelor și paralizii lor (poz. 5). În cazul poziției 6 patul se află în zonă neutră.

Rep.: — Deși titulatura partidului pe care îl conduceți este relevantă pentru orientarea sa politică, am dori totuși să prezentați, domnule Dan Cernovodeanu, ideologia care fundamentează acțiunile P.L.M.R. Mai precis, cum s-au imbinat ideile liberale cu cele monarhiste?

D.C.: — Partidul Național Liberal a fost întotdeauna alături de tron, de monarhia română. Doctrina liberală a acceptat monarhia ca un element de bază în organizarea statală a României. Există o imbinare armonioasă între ideile liberale și cele monarhiste. Nu putem separa aceste două coordonate ideologice pentru că ar însemna să ne situăm în afara istoriei. Noi simțim pentru reînnoirea la Constituția din 1923 care poate determina o dezvoltare cu adevărat democratică a țării noastre.

Rep.: — Cînd și cum ați preluat conducerea acestui partid?

D.C.: — Acest partid, înainte de venirea mea la conducere, a avut o situație foarte delicată. Au existat persoane infiltrate în conducerea P.L.M.R. Eu am preluat șefia la 28 iunie 1991. Conducerea anterioară a renunțat la locul obținut în Parlamentul României din motive la acel moment de-a dreptul misterioase. Dar lucrurile au o explicație pe care o s-o prezint imediat. Eu am preluat deci o situație grea. Inițial, a fost ales ca președinte de onoare al partidului generalul de aviație (r) Anton Marin. Președinte executiv era pe atunci Mihail Constantinescu, dovedit ulterior cu nereguli financiare și demis. În locul său, a fost ales dl. ing. Bogdan Dumitrescu, vicepreședinte era dl. Mircea Strat, iar secretar general dl. Dan Tudor Seciu. Dar și aceștia s-au dovedit incapabili și au fost îndepărtați. S-a format apoi un comitet provizoriu de conducere care a chemat pe prof. univ. Aurel Golimas pentru a prelua președinția de onoare cu misiunea deloc ușoară de a găsi și propune un președinte reprezentativ. Prof. Golimas mi-a propus mie conducerea P.L.M.R. Am acceptat doar după ce m-am consultat cu Vintilă Brătianu, la Paris. M-am întors la București pe data de 28 iunie 1991.

Rep.: — P.L.M.R. s-a confruntat cu o serie de convulsii interne, de contestări, epurări și demisii. Chiar dumneavoastră ați fost și sînteți contestat de unii membri ai partidului.

D.C.: — V-am rămas dator cu o explicație... După ce am preluat conducerea executivă a partidului mi-au parvenit informații și chiar dovezi care incriminau pe dl. Golimas. Acuzarea ce l se aducea era foarte gravă: că timp a fost deținut politic la Canal a avut funcția de brigadier, calitate în care și-a maltrat colegii. Dovezile erau irefutabile. Pentru a evita un scandal public, l-am propus dlui Aurel Golimas să demisioneze. La început m-a

refuzat, dar în cele din urmă a părăsit președinția onorifică a P.L.M.R. Mare mi-a fost însă mirarea cînd l-am descoperit pe dl. Aurel Golimas candidînd la funcția de consilier de primărie pe listele Alianței de Centru Stînga (Social Democrată și Republicană) din partea Partidului Democrat Cooperatist, partid de orientare

Zamfir, dr. Strat, dr. Seciu, Silviu Trifănescu și Georgeta Marinescu, secretara sediului central. Aceste persoane au ocupat practic sediul partidului, au schimbat cheile, după care au dat comunicate false la TVR și în presa scrisă cu scopul evident de a crea confuzie, de a discredita P.L.M.R. După ce m-am întors am încercat să re-

ră în mod abuziv sediul să-l eliberez. Pe data de 3 decembrie 1991 am reluat în stăpînire sediul nostru central.

Rep.: — Presa a relatat pe larg conflictul dintre dv. și dl. Radu Câmpeanu. Care sînt în prezent relațiile dintre președintele P.N.L. și P.L.M.R.?

D.C.: — Relațiile mele cu dl. Câmpeanu sînt foarte vechi. Am

Interviu cu dl. DAN CERNOVODEANU,
președintele de onoare
al Partidului Liberal Monarhist din România

Fotografie de ELENA GHERA

PARTIDUL LIBERAL MONARHIST DIN ROMÂNIA A FOST BARAT DE DL. RADU CÂMPEANU

pro-fesenistă. Pentru mine a fost clar jocul pe care l-a făcut dl. Golimas.

Dar infiltrările și diversivitățile au continuat. Profitîndu-se de penultima mea plecare în străinătate, un grup de 4-5 persoane (demise sau demisionate) au intrat cu forța în sediul central al partidului și au evacuat comitetul director legal constituit ce avea confirmarea Conferinței Naționale a P.L.M.R. din septembrie 1991.

Rep.: — Puteți oferi cîteva nume?

D.C.: — Sigur. Este vorba de Bogdan Dumitrescu, Mihail

stabilesc situația și am încheiat un fel de armistițiu provizoriu cu „răzvrătiții” pentru a sărbători în liniște ziua de naștere a regelui Mihai. După această aniversare, grupul despre care vă vorbesc ne-a acționat în justiție, la Tribunalul Sectorului 2, acuzîndu-mă pe mine de uzurpare a calității de președinte al P.L.M.R., deținere ilegală a ștampilei și arhivei partidului. Între timp a avut loc Congresul P.L.M.R. (23 noiembrie 1991) care m-a confirmat în funcție. Procesul a fost câștigat de noi. În aceste condiții, urma ca cei care ocupase-

fost colegi de clasă la liceul „Spiru Haret”. Apoi am fost colegi de facultate, la Drept. Am activat împreună în cadrul Tineretului Liberal. Ne-a separat apoi viața. Ne-am revăzut la Paris, în 1978. Acolo am întreținut relații foarte vagi pentru că el avea tendința spre impostură.

Rep.: — Fiți mai explicit...

D.C.: — Adică își atribuia calități pe care nu le deținea niciodată. De exemplu, el afirma că fusese președintele Tineretului Liberal, ceea ce nu era adevărat. Ne-am despărțit atunci cînd a uzurpat nestatu-

tar președinția Asociației Fostilor Deținuți Politici cu sediul în Franța. Propria lui familie (fratele și sora) nu îl mai frecventa din cauza soției, Dina Câmpeanu, bătută a fi agentă a ambasadei române din Paris. Pe data de 3 ianuarie 1990 liberalii români din capitala Franței s-au întrunit într-o ședință extraordinară unde s-a decis trimiterea în țară a trel persoane: Vintilă Brătianu, Radu Câmpeanu și subsemnatul pentru a reorganiza P.N.L. Pe 5 ianuarie, dl. Radu Câmpeanu a sosit la București. Aici l-a determinat pe cei din conducerea partidului să formeze un comitet director în care să nu fim incluși și noi, adică eu și Vintilă Brătianu. Cînd am venit în țară, ne-am trezit practic în afara partidului. Totuși, dlui Brătianu i s-a propus președinția de onoare a P.N.L., dar a refuzat considerînd că era mai firesc să fie președinte activ, iar dl. Șerban Orăscu de la Radio Europa Liberă a demisionat din acest comitet. Tot în acest comitet fuseseră incluși și doi membri ai fracțiunii liberale colaboraționiste, condusă la sfîrșitul războiului de Guță Tătăreanu. Dl. Radu Câmpeanu a refuzat colaborarea cu mine în cadrul comitetului director pe locul rămas vacant prin retragerea dlui Orăscu. Eu m-am întors la Paris.

Rep.: — Deși P.L.M.R. face parte din Forumul Democratice Antitotalitar din România, el nu a fost admis în Convenția Democratică. Care este cauza?

D.C.: — Intrarea noastră în Convenția pentru Instaurarea Democratice a fost barată de votul dlui Radu Câmpeanu. În Forumul Democratice Antitotalitar partidul nostru a intrat doar în filialele județene și în Capitală, dar nu avem reprezentanți la nivel național, pentru că cererea P.L.M.R. în acest sens stă nerezolvată de peste cinci luni. În ședința de constituire a Convenției Democratice la care am participat în calitate de invitat, reprezentanții P.N.L. au cerut în plenul ședinței evacuarea mea din sală. S-a supus la vot această problemă, dar voturile mi-au fost favorabile. Totuși, dl. Radu Câmpeanu a insistat pentru retragerea mea. Am acceptat în cele din urmă pentru a nu compromite unitatea Convenției Democratice. Așa se face că la alegerile locale am fost nevoiți să candidăm pe liste separate, în afara opoziției.

Rep.: — În România există mai multe partide monarhiste. Care sînt relațiile P.L.M.R. cu aceste partide?

D.C.: — Am avut propuneri de fuziune din partea Partidului Monarhist Conservator și din partea Uniunii Monarhice Constituționale. Negocierile au început deja. Așteptăm însă reacția guvernărilor față de noi, pentru că acestea s-ar putea prevala oricînd de forma republicană de guvernămint și să ne declare anticonstituțional. Adică să ne scoată în afara legii.

Mecanica abuzului

Intrarea se face prin... gard

Familia Marin și Nicolita Pistrescu (ambii pensionari cu venituri mici), domiciliată în municipiul Craiova, strada Ana Ipătescu nr. 16, este purtată de 12 ani pe drumurile atît de incertite ale justiției de tip mai vechi și mai nou. Cauza: prea îndelungatei lor nemulțumiri o constituie stabilirea pe cale judecătorească a dreptului asupra unei servituti de trecere, în fapt o potecă, singura cale de acces spre locuință.

Din partea fostului Consiliu Popular al municipiului Craiova, familia Pistrescu i se comunică prin adresa nr. 6246/21.07.1980 că accesul spre imobilul propriu se poate face pe aleea creată pe terenul proprietate de stat din strada Ana Ipătescu nr. 18.

Un an mai tîrziu, familia Pistrescu primîște o altă înștiințare din partea aceluiași organ în care se arată că accesul spre locuință se va realiza pe aleea dintre imobilele de la numerele 16, 18 și 20, pe terenul aparținînd statului.

Adevăratele necazuri încep

prin construirea pe terenul de la nr. 18 (rămas viran în urma demolării) a unei vile avîndu-i ca proprietarii pe dr. Ilinescu Ion și ing. Stroe Vasile. Celor doi, organul administrativ le-a acordat în folosință o suprafață de cîte 100 mp. pe familie din suprafața totală de 1.460 mp. disponibilă. Noii proprietari au luat în stăpînire în mod abuziv întregul teren pe care l-au împrejmuit cu un gard metalic. A fost astfel distrusă aleea de acces spre locuința familiei Pistrescu. Urmează un proces pe rolul Judecătoriei Craiova, încheiat prin sentința civilă nr. 5840/20.01.1981 prin care pîrîții Ilinescu Ion și Stroe Vasile sînt obligați să distrugă gardul construit de ei în mod abuziv, fără autorizație administrativă. Cei doi atacă însă cu recurs hotărîrea instanței de fond la Tribunalul Județean Dolj care însă îl respinge, menținînd nemodificată prima hotărîre.

Din acest moment al conflictului, intervin relațiile. Astfel, pîrîții acționează familia Pistrescu în justiție și obțin sen-

tința civilă nr. 832/4.02.1987 prin care i se interzice accesul prin aleea pietonală, acesta urmînd a se face (eventual) peste gard. Judecătoria Craiova nu făcea decît să se contrazică pe sine (neținînd seama de puterea lucrului judecat), întrucît noua hotărîre anula hotărîrea anterioară, pronunțată în anul 1981. Firesc, soții Pistrescu uzează de calea de atac a recursului, însă Tribunalul Județean Dolj menține hotărîrea instanței de fond, deși la dosar fusese anexată adresa fostului Consiliu Popular Județean nr. 440/1987 prin care acest organ propunea ca numiții Ilinescu și Stroe să fie trași la răspundere pentru abuzul de drept săvîrșit prin închiderea aleei pietonale și încălcarea planului de amplasare a construcției lor. Sarabanda proceselor nu se oprește însă aici pentru că Procuratura Generală promovează recursul extraordinar. Tribunalul Suprem se pronunță în favoarea familiei Pistrescu și trimite dosarul Judecătoriei Craiova spre rejudecare. Instanța se deplasează la fața

locului pentru a se convinge de justetea susținerilor celor doi pensionari.

După trei ani de așteptare, Judecătoria Craiova binevoiește a emite sentința civilă nr. 3275/14.05.1990 care îi obligă pe pîrîți să deblocheze calea de acces. Mai trebuie spus că după 22 decembrie 1989, soții Pistrescu au cerut sprijinul Prefecturii Dolj, dar aici au fost primiți și tratați cu indiferență.

În timp ce moara justiției macină timpul, banii și nervii unor bătrîni fără apărare, Ilinescu Ion și Stroe Vasile continuă să sfideze legile. „Sîntem practic sechestrați în propria noastră casă” — ne-a spus dl. Marin Pistrescu. „Pentru a intra și ieși din casă trebuie să apelăm la mila vecinilor care au acceptat să-și demonteze o porțiune din gard în favoarea noastră. Această situație durează de ani de zile”.

Chiar nu se găsește nimeni care să facă dreptate soților Pistrescu?

Pagină realizată de
LUCIAN TUDORANCEA

Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ

„Angelescu își face venele lui” — atît pricepe dl director general

PACIENTII NU CONTEAZĂ

În România, după dr. Ion Florian, șef al scolii de flebologie, este recunoscut dr. Pius Brînzeu. În 1949, cînd a fost arestat, Horațiu Mateescu — devenit Angelescu după căsătorie, ca să nu aibă numele unui fost deținut politic — era, ca medicinist în anul III, studentul profesorului Pius Brînzeu, la cursul MICA CHIRURGIE.

De curînd — 15 februarie 1992 — bătrîn, bolnav, acad. prof. dr. doc. Pius Brînzeu îi scria ca să-i spună, printre altele: „Dragă Horațiu, (...) Ideea recunoașterii flebologiei ca specialitate este fericită și te felicit pentru aceasta. (...) Încă o dată, aprecieri deosebite pentru activitatea profesională pe care ai desfășurat-o și o desfășori, cit și asigurarea sentimentelor mele de prietenie.”

METODA DR. H. ANGELESCU

Din 1962, înlocuiește procedeul clasic de smulgere a venelor, practicat de toți chirurgii la operațiile de varice, cu un procedeu personal: operația fără smulgere după un examen clinic minuțios, cu incizii mici, fără sîngerare și complicațiile intra și postoperatorii ale procedurii clasice. Pentru pacient, diferența este formidabilă. Nu pierde sînge nici cît la o extracție dentară. Durerile postoperatorii sînt neînsemnate: nu mai sînt necesare calmante. Spitalizarea postoperatorie este de 2-3 zile, în loc de 2-3 săptămîni. Cît privește cheltuielile, economia este de-a dreptul

mare. Reducînd timpul de spitalizare, crește în aceeași proporție, numărul bolnavilor tratați. Ca să nu mai vorbim de revenirea lor rapidă la activitatea omului sănătos; în cazul femeilor, mai ales tînere, la lipsa de complexe.

Un român întors de peste mări și țări fusese îndemnat de un doctor japonez: „Dacă tot vî întoarceți în România operați-vă de varice la doctorul Angelescu!”

Procedeu prezentat la U.S.S.M (1968) și la al XIV-lea Congres Național de Chirurgie (1979). Publicat în Germania, Franța, România.

oprește pe Angelescu să opereze, de preferință, varice. Intervenții de tip flebologic poate face orice chirurg. Nu, nu, nu sînt contradicții. De loc! Este exact așa cum vî spun!! Eu apreciez la orice om o preocupare constantă și susținută de rezultate. Ceea ce nu i se poate contesta doctorului Angelescu. Nu-i prima dată cînd o spun. Asta-i realitatea. Aaa, vrea să-și facă chirurgie vasculară periferică? Nimeni nu s-ar putea opune. Mă mir că n-a făcut-o pînă acum. Eu as fi încîntat. Dar, în condițiile în care am spus!!! Era bine dacă s-ar fi gîndit acum zece ani: era altă situație. Ehe!, altă situație!... Eu n-am nimic de împărțit cu el, că eu nu-s chirurg, domnule! Compartimentul pe care l-am desființat fusese aprobat de niste foruri nemedicale. Nu există aprobare de la ministrul sănătății. Un asemenea aviz ar fi jămurit lucrurile. Sigur! Nu mai era nici o discuție. Ceea ce se invocă este ceva scris de un doctor Iacob, mi se pare director general sau ceva asemănător prin Ministerul Sănătății, dar nu secretar de stat, asta ar însemna adiunct de ministru. Si încă un lucru despre Angelescu. Eu nu știu cum e metoda lui, că nu-s chirurg. Dar nimeni, aici, n-o practică. Să fi-nceercat o mică școală! Nici la Witing nu e doctor care s-o practice. De ce nu are 1-2 discipoli? Fiindcă, să vî spun ceva: problema nu e că Angelescu își face venele lui. Cît

După 30 de ani de operații fără smulgere de vene — printr-o metodă care îi supără pe „colegi” tocmai pentru că este metoda Angelescu —, protagonist și, simultan, victimă în multe întîmplări „colegiale”, deși este de mult medic primar și doctor în medicină, brusc, un aspirant la aceste titluri îl prezintă pe dl Horațiu Angelescu drept mare amator de „subspecializare”.

Pentru tot ce a făcut — și n-a făcut puțin, și nu i-a fost ușor, și nu altcineva l-a chinuit decît tot cioflingarii colegialității mină-n mină cu securității —, ei bine, după tot ce a făcut pentru medicină și pentru oameni într-o viață de adevărat om, primește o măciucă în moalele capului. Sintem de partea măciucarilor?

Domnul Valentin Ionescu Dimancea, medic specialist și director general în Ministerul Transporturilor se arată gata să ne lămurească în legătură cu desființarea de către Domnia sa a compartimentului de flebologie de la Spitalul C.F.R. Băneasa, compartiment care a funcționat doi ani sub conducerea dr. Horațiu Angelescu, adus în chiar acest scop de la Spitalul Witing, tot din rețeaua C.F.R., unde a lucrat totdeauna. „Flebologia — explica profesional specialistul V.I.D. — înseamnă etimologic, studiul venelor. Dar ea nu apare în nomenclatorul de specialități al Ministerului Sănătății! Poate fi introdusă, se va zice. Asta nu e treaba mea. În orice caz, este un domeniu extrem de restrîns al chirurgiei și este cuprinsă implicit în chirurgia vasculară periferică. Dar, desi flebologia se referă la vene, intervine paradoxul și contradicția acestui termen, fiindcă, desi vene există în tot corpul, pînă și-n creier, flebologia nu se ocupă de toate. De ce?, întreb eu. Nu am primit încă un răspuns de la cei ce se ocupă de așa ceva. Vedeți că-i complicat? Mă rog eu știu de ce anume vî interesați. Interpretarea foarte îngustă a acestei persoane... dar, în fine... fiindcă, dacă faci un lucru, că nu se supără nimeni, dom'le, dar faci ca lumea, nu faci după ureche. În fond flebologia nu doar chirurgical ar trebui să abordeze cazurile. A o limita la chirurgie este o greșeală. Ar trebui să asocieze și o terapie medicamentoasă, balneofizioterapeutică și gimnastică medicală specifică, adică mai cu seamă pentru membrele inferioare. Noi am dat un răspuns oficial doctoru-

lui Angelescu, că, nefiind în nomenclator, nu poate fi acceptat aici un compartiment de flebologie. Cred că ar trebui constituit un cadru minim în ce privește delimitarea medicală a acestui domeniu. (N.N. Numai că: „Asta nu e treaba mea”, nu-l așa?) Altfel, deontologic, e o sărire peste cal. Eu sînt de acord să înființăm un compartiment sau o secție de chirurgie vasculară

„În străinătate nu știu cîți chirurghi operează după metoda mea. În țară însă nu tocmai puțini. La Cîmpulung Muscel, dr. R. Cioboteșcu; la Constanța, prof. Vasile Sirbu și dr. Nicolae Chiriac, directorul Spitalului C.F.R. Mai sînt și la Pitești. La Witing, dr. Ioan Moș, dr. Silviu Hașiaș, acum director, dr. Jan Ponova, șeful secției de chirurgie. La spitalul unde mă aflu acum, doctorii Niculescu și Grigoreanu, cînd operează varice, folosesc metoda mea. În alte țări sînt clinici întregi profilate pe flebologie.” (Dr. H. Angelescu)

periferică, în care se poate desfășura și activitate cu profil flebologic. Asta, da! Dar asta presupune dotare personal calificată. Si bani! Ceea ce n-avem. (De acord cu ce nu se poate! n.n.). În primul rînd, a-testare de specialitate sau sub-specializare a unui sau mai multi chirurghi pentru chirurgie vasculară periferică! Doctorul Angelescu nu are așa ceva!! Problema e: avem o bază pentru compartiment de flebologie? Nu. Dar asta nu-l

lucerează „să si le facă!”. Pe dl V.I.D. l-am găsit în spatele unei uși pe care și-a capotat-o de curînd, la spitalul unde se autointitulează șef de secție. Funcție pe care și-a păstrat-o cu seninătate, desi examenul de medic primar încă nu-l dăduse. Și desi spune cu o dicție îngrijită: „La concursurile de șefi de secție, primariatul este o condiție obligatorie”.

Ce importantă mai putea să

aibă că domnia sa nu are nici doctoratul? I-adevărat că, în spitalul în care îi place să se simtă autoritatea supremă, deocamdată, ceilalți șefi de secție sînt toți doctori în medicină și medici primari. Dar ce, sînt bătuti în cuie? Cît privește a doua funcție: „Aici nu-s plătit și, oricum, ca director general, aveam dreptul la blocarea postului.”

Dar director general a devenit și pentru că i se spunea șef de secție. Adică printr-o cacealma. Amînulul că acea funcție nu i se cuvenea a fost camuflat. Acum este gata să peroreze despre respectarea regulilor și acuratețea comportamentului a altora... Devenit, spre sfîrșitul anului trecut, director general, a fost asaltat de micul grup de prieteni din spital. Unul dintre ei, abia fusese schimbat din funcția de șef de secție la chirurgie. A ezitat două săptămîni pînă să elibereze biroul. Încercările de a-l pune la loc au continuat. Dar consiliul de administrație a rezistat pe poziție. A fost nevoie să-l mai confirme o dată pe noul șef de secție.

Micul grup de amici a des-coperit altceva. Dr. Horațiu Angelescu putea fi, în sfîrșit, în-vățat minte, să isprăvească o dată cu metoda lui! Flebologia asta nici nu-i în nomenclator.

Amicii jubilau. S-au trezit însă că întîmpină rezistență. Asta le-a sporit pofta de luptă. Mai ales dlui director general, care nu admite să piardă o disuță.

Șeful nou de la chirurgie nu-i susținea. Directorul spitalului nu li se alătura. (A și fost schimbat, zilele trecute.) Ba mai mult, culmea obrazniciei, se invocau și niste avize de la conducerea celor două ministere. La discuția cu conducerea spitalului pentru desființarea compartimentului de flebologie

— fără dr. Angelescu! — dl V.I.D. a spus: Bănescu e inginer, așa că nu se pricepe, iar doctorului Iacob de la Ministerul Sănătății o să-i telefoniez să nu mai facă de astea fără să mă întrebe!

Vineri, 6 martie, a strîns consiliul de administrație și a comunicat scurt: „Din acest moment, din ordinul ministrului transporturilor, dr. Barbu este schimbat din funcția de director.” Totul în liniste și disciplină. Fiecare-i liber să înțeleagă cine-i stăpîn aici și de unde bate vîntul. Și au înțeles. Se tem. Cu excepția „amicii”.

Doctorul Iacob, cel atît de necunoscut de dl V.I.D., este, cum arată documentul pe care și-a pus semnătura, adiunct al ministrului sănătății. (Cu aceasta, conform propriilor cuvinte ale distrugătorului director general orice discuție ar trebui să fie încheiată, iar compartimentul de flebologie, de miine, să-și relă activitatea.) Iată cuvintele care, pînă acum, au rămas literă moartă: „Ministerul Sănătății, avînd în vedere experiența dobindită a dlui dr. H. Angelescu considerăm necesară și de mare utilitate păstrarea acestui compartiment în Spitalul C.F.R. 2”.

Deci un acord rîspicat al Ministerului Sănătății există. Numai că a fost sfidat cu grosolanie. Avizul M.S. a fost întărit, la 23 decembrie 1991 de dl Traian Bănescu. Poate n-ar fi deplasat ca dl director general V.I.D. să observe că inginerul Traian Bănescu, chiar așa inginer cum se află, e puțin... ministru. Si că avizul domniei sale, oricît de nepriceput ar fi, se întemeia pe cel de la Ministerul Sănătății. Al unui doctor. Nu tocmai anonim. Ba chiar si adiunct de ministru!

Nu credeți că-i vremea să mai fie si oprită impostura, domnilor — îndeajuns sfidați — ministri?

DORIN GHERGHINESCU ■

PE CINE PRIMIM ÎN CASĂ

Pentru a-și face rost de un ban în plus, unii locuitori ai Bucureștiului închiriază o cameră-două unor cetățeni autohtoni sau străini. Vă vom face cunostință cu cîteva aspecte mai puțin idilice ale acestui fenomen. Mărturisirile au fost obținute ci promisiunea de a nu se publica numele întregi ale celor care au închiriat, din rațiuni lesne de înțeles.

Telefonul, frigiderul și chiriașii

Victoria I., funcționară, 36 ani. „Am închiriat din nevoie de bani. Nu am un apartament mobilat elegant, așa că, am fost nevoită să închiriez 2 camere

unui grup de 7 cetățeni străini. Din prima zi, am avut neplăceri. Afîindu-mă cu ei în bucătărie, am putut surprinde începerea unei inundații, fapt după care am stat 2 săptămîni (zilele libere de sîrbătorile legale ale Crăciunului, plus zile pe care le-am recuperat) zi de zi, pe un scaun, cu ochii țîntă la chiuvetă. Lăsaui paste făinoase sau resturi de alimente, care astupau orificiul de scurgere și apa deborda din chiuvetă. Mă gîndeam tot timpul la banii pe care trebuie să-i dau pentru cheltuielile de reparare a zugrăvelii la vecinii de dedesubt. Am prevenit 7 inundații în 2 săptămîni. Nici acum nu știu de unde am avut atîta putere să rezist”.

Dumitru C., pensionar, 63 ani. „Auzisem de convorbirile telefonice pe care chiriașii le lasă neplătite. Așa că, atunci cînd am închiriat, am căutat să fiu vigilent. Am pus un lăcățel la telefon. Nu mă așteptam la urmări atît de dure. Chiriașii au început prin a țipa, apoi au trecut la amenințări pentru ca, în final, să-mi fure, pr și simplu, lăcățul și să rechiziționeze telefonul în camera lor./ Eram prizonier în propria mea casă. Nu știam cîte convorbiri fac, dacă sînt internaționale și nici nu puteam intra în camera lor, pentru că se încuia. În plus, aveau chiar grijă să rămînă, în permanență, unul dintre ei acasă. Disperat, am alergat la centrala telefonică, de care a-

partin. Mă s-a explicat că, datorită înregistrării computerizate, nu se poate interrupe procesul înregistrării și „defalca” porțiunea respectivă pentru a fi încunostințată, chiar contra plată, de natura convorbirilor telefonice efectuate în săptămînilor respective. Trebuia să aștept cel puțin o lună de zile. Eram într-o stare de nervi de nedescris. După 2 săptămîni, le-am dat banii înapoi. Ei au plecat, iar eu am așteptat cu înfrigurare noța de plată pentru respectiva perioadă de timp. Am achitat „numai” cîteva zeci de mii de lei”.

Florica D., casnică, 42 ani. „Mi-am dorit foarte mult un frigider, pentru care nu aveam bani. Am hotărît să închiriez o

cameră, retrăgîndu-mă cu soțul în cealaltă cameră a apartamentului nostru. Chiriașii mei au fost 3 bărbați, din provincie, veniți la afaceri în București. Atîta gâlăgie făceau, încît nici eu, nici soțul n-am putut închide un ochi tot timpul cît a stat la noi. De obicei, vorbeau tare, ajungînd rapid la certuri, iar cînd se puneau pe băut, trăgeau niste răgete care, probabil, se numeau cîntece de pahar. Toți vecinii s-au supărat. Ne dădeam seama că ne vor reclama, așa că ne-am dus la circa financiară să-l anunțăm. Acolo, ni s-a spus că nu se fac contracte de închiriere pentru o perioadă mai scurtă de 6 luni. În aceste condiții, i-am dat afară și am rămas fără frigider”.

„Imi făceam nevoile într-o găleată“

Unul din spitalele în care s-au practicat asemenea lucruri în România este spitalul de psihiatrie din Voila. Voila este o mică localitate — de multe ori nici nu apare figurată pe hărțile cu scară mică — situată undeva în județul Prahova, regiunea imediat subcarpatică. Este pitită, parcă, în pădure. La Voila se poate ajunge cu mașina de la Autogara din Cimpina. Autobuzul-cursă face cam trei sferturi de oră până acolo. Ceea ce s-a întâmplat în acel loc, cunoaștem de la un fost „pacient“, internat din limpezii motive politice. V.E. a fost transferat aici de la Spitalul Județean din Ploiești, secția de psihiatrie. După cum reiese și din biletul de ieșire din spital. A fost „sub tratament“ de la data de 22 martie până la 18 aprilie 1989. Cum arăta „așezămintul“ spitalicesc? Era împărțit pe mai multe pavilioane. „Eu am fost ca-

tăm din nou depozitia : „Minca-rea de aici era la fel de proastă ca și din celelalte spitale. Mai tot timpul primeam un fel de ciorbă de varză. Seara a-veam în mod obișnuit cartofi și biscuiți. Alimentația nici nu era îndestulătoare“. (În trecut fie zis în spitalele din România comunistă se minca, probabil, la fel de prost și neîndestulător.) M-am interesat și în privința programului de vizită. În această direcție lucrurile stăteau mai civilizate : „M-au vizitat, pe timpul spitalizării, fratele meu și mama. O infirmieră descuia ușa și le dădea voie să intre în cameră. Pe urmă, când s-au convins că nu am de gând să fug, eram lăsat să mă plimb prin curte, să merg singur la masă. Mă lăsa- seră după aceea în pace“. Ca și cum ar fi fost semnat un armistițiu tacit — conchidem noi. La geamuri erau, peste tot, gratii. Există și o cameră cu mult temuta „cămașă de forță“, tradițională spitalelor de nebuni. Știu asta tot din auzi-

Clinicile de psihiatrie represivă

SPITALUL DIN VOILA

zat la pavilionul 2, camera 1 — și eram ținut mai mult sub cheie. Ușa era încuiată mereu. Eram obligat să-mi fac nevoile într-o găleată — își aminteste V.E. Din aceleași relatări, aflăm că masa îi era adusă în cameră de niște persoane care se pretindeau (și care erau îmbrăcate ca) niște infirmiere. Am întrebat pe V.E. la cam cit estimează „capacitatea de cazare“ a respectivului stabiliment. Mi-a răspuns că, în fiecare pavilion, ar fi putut încăpea, după propria-l apreciere, cam 100 de persoane, aduse, probabil, ca și el „la tratament“.

Tratamentul se făcea silnic

Ce fel putea fi „tratamentul“, mi-am putut da seama întrebând despre condițiile de cazare. „Erau perioade în care dormeam câte doi în pat. Eu am fost mai cu noroc, am prins o perioadă în care am dormit singur.“ — mărturisește interlocutorul nostru. În camerele de spital mai erau și alți „bolnavi“. V.E. făcea parte din categoria celor cărora „tratamentul“ li se făcea cu forță. I se administrau tranchilizante în doze mari. Cum se simtea „pacientul“ nostru acolo? Simptomele curente ale „tratamentului“ erau următoarele : resimțeam amețeli și dormeam mai intruna, chiar și fără voia mea. La un moment dat ajunsesem să pic și pe jos, să-mi pierd cunoștința fără nici o explicație. Am fost tratat de medicul Moruzi Petre. Acesta ca medic psihiatru primar. „Asupra lui V.E., înțelegem din destăinuirile sale că s-au exercitat niște presiuni. Cităm din declarații : „Imi spunea mereu (Moruzi Petre, n.a.) să renunț să mi se facă dreptate. Dacă nu, o să fiu plimbat prin toate spitalele de psihiatrie din țară“. „De ce vă temeai cel mai tare?“ — am întrebat pe interlocutorul meu. „Injecțiile erau cel mai de temut“ — mi-a răspuns.

Gratii la geam și o cameră cu „cămașă de forță“

Despre meniul pe care-l primeam „bolnavii“, nimeni nu credem că și-ar putea face o impresie prea bună. Să ascu-

te, dar eu personal n-am fost niciodată acolo încarcerat — a completat persoana din fața noastră.

„Mă supravegheau tot timpul prin vizor“

V.E. a fost chemat și la Comisia spitalului. Atunci când se țineau comisiile. Și fiecare medic întreba „pacientul“ diferite lucruri care-l interesau. Ca, de exemplu, „de ce a ieșit în stradă și a protestat?“. „Pacientul“ (nu știm cită pacienți în purul sens al cuvintului mai poți avea într-un astfel de stabiliment) era silit și aici să dea încă o dată declarații în acest sens. Declarațiile erau anexate la dosar. Despre „împărțirea pe felii“ a spitalului am aflat că erau secții distincte de femei, de copii și de bărbați. În total, pavilioanele de femei erau trei, de bărbați două — și unul singur de copii. Din auzite, V.E. a aflat povestea pe care, pesemne, o asculta, pe rând, fiecare „pacient“ nou „inițiat“ : „Se spunea despre așezămintul că ar fi fost, din vechime, moșie, apoi stațiune pentru „cei din C.C. și partid — și abia în ultima vreme a fost transformat în spital de psihiatrie“. Era un geam de la o cameră de gardă (încăperea de alături), prin care mă priveau (supravegheau) ce fac în camera mea. Mă vedeau toată ziua ce fac. Acum e director domnul doctor Mihail. „Satul cu același nume ca și spitalul (Voila) se află amplasat, undeva la mai mică altitudine. Spitalul este chiar sus, pe munte. Din el nu se poate ieși (fugi) decât pe intrarea principală. Personalul sanitar destinat îngrijirii „bolnavilor“ nu se știe sigur de unde venea. Putem presupune că făceau naveta, probabil, din localitățile aflate în împrejurimi. Deznădămintul acestei amare experiențe a martorului nostru a venit când acesta se afla la capătul puterilor. Într-o zi, domnul doctor Moruzi l-a chemat, l-a anunțat despre ieșirea din spital și a specificat în scris pe fișa personală a lui V.E. : „să i se dea un loc de muncă“.

MIHAIL GĂLĂȚANU

POPA BACIU ÎȘI LEAGĂ VACA DE O CRUCE DIN CIMITIR

Am dat curs unei scrisori trimisă de 33 de cetățeni din comuna BRANIȘTEA, județul Bistrița-Năsăud. Lăpușan Grigore, Adrian Vasile Mălinaș, precum și Simmărgăhan Irina sînt purtătorii de cuvînt ai sătenilor. Despre ce este vorba? Inginerul Fulechi a fost zootehnist la ferma CAP Braniștea; între timp destrămată într-un mod nepermis. Prin relațiile sale, a mijlocit unele ajutoare umanitare din Olanda. Aseme-

ceri și deșertăciune. Curatorii (sau epitropii) Viorel Cojan, Viorel Vălean, Ioan Bezeriță, precum și consoartele și rudele lor (Irina Bezeriță, Aurica Mureșan, Sabina Lăpușan, plus cele două fiice, Crina și Alina), au furat în prostie din ajutoarele depozitate în biserică. Nici preotul Ștefan Baciu și familia sa, afirmă acum sătenii în depeșă lor, nu este străin de aceste matrapazlicuri.

La cele două biserici din co-

BISERICI TRANSFORMATE ÎN TALCIOAC ■ ICOANE FOLOSITE DREPT CUIERE ■ ALTE GESTURI CE PROFANEAZĂ CASA DOMNULUI ■

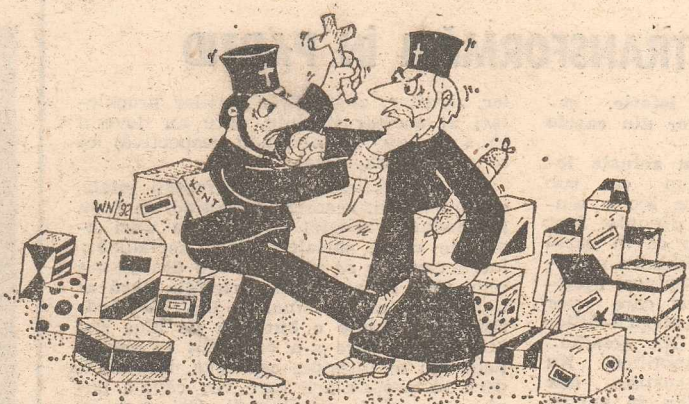
Un prosop. Un săpun. O mătură. Un dero. Preotul Baciu a urlat, ca din gură de șarpe : „Ați intrat în Casa Domnului, nepoștite!“. Irina Simmărgăhan, cu o prezență de spirit, i-a replicat : „Ajutoarele n-au sosit pentru matală și familia matală, ci pentru săteni“. „Ce, măiei în ispită, femeia dracului!“, a mai răcnit popa din toți bojocii. Și le-a scos pe credincioase din biserică.

La biserica reformată din comună, lucrurile s-au desfășurat mai cu perdea. Preotul Ioszeif Iacob nu și-a băgat mina pînă la cot în această afacere murdară. Consiliul bisericesc reformat nu este însă străin de toată această teatură. Reprezentanții ai bisericii reformate, Jeno Marton, Marci Marton (Buzgo), Ianos Szilagy, nu sînt nici ei prea străini de unele manevre cu pachete și pachetele. În mod absolut nejustificat și incredibil, în biserica reformată s-au ascuns ajutoarele în clopotniță. Nici „frații“ ortodocși nu s-au lăsat mai prejos. Ei au ascuns ajutoare pînă și în altar. Deci, dintr-un anumit unghi de vedere, culpabilii sînt ambii preoți, pentru că au îngăduit să se profaneze în așa hal un lăcaș sacru, de cult. De altfel, preotul Ștefan Baciu nu e la primul gest care lezează buna credință a sătenilor săi.

Cu ani în urmă, ni se povestește, și-a legat vaca de o cruce în cimitirul sătesc. Unii vorbesc de o vacă, alții de o bivoliță. Cert este că animalul a smuls, pur și simplu, crucea din rădăcină și a trînt-o pînă în sat. Atunci au vrut sătenii să-l a-lunge pe preot din sat. Mai marii zilei l-au ridicat, însă, la rang de „pătrup“. Am amintit și această întâmplare care vine și ea să explice faptele reprobabile pomenite la începutul relatării noastre.

Meditînd la toate acestea, un bătrîn din sat s-a folosit de o comparație. Cîobanul — mi-a spus el — fluieră, iar oile îl urmează, ca la un semn magic. Pune în fruntea turmei un batol orb. Evident, interlocutorul meu s-a referit la preotul Ștefan Baciu, care și-a îndepărtat „turma“ prin gesturi și fapte ce aduc grave prejudicii moralei creștinești. Un astfel de păstor de suflete merită oricînd derobat de haina preotească. O spunem cu durere și cu stringere de inimă. Cîtă vreme vom ține preoți compromisi în fruntea comunităților majoritare de români din Transilvania, vom avea numai de pierdut. E păcat de Dumnezeu.

DORIN SALAJAN

Desen de MIHAI ZGUBEA

nea ajutoare mai sosiseră din Elveția și din alte colțuri ale mapamondului. Dar cu ajutoarele sosit din Olanda (două TIR-uri) s-a întâmplat ceva de nedescris. Ca urmare, duminică 2 februarie 1992, au sosit două TIR-uri din țara lălelelor. O mașină a fost repartizată bisericii ortodoxe, alta celei reformate. În comuna Braniștea au mai sosit ajutoare din Elveția. Acestea au fost împărțite direct din mașini, pe numere de case. Nu a fost absolut nici o problemă. De data asta lucrurile s-au complicat. Ajutoarele au fost depozitate în cele două biserici. Cu alte cuvinte, bisericele au devenit un fel de magazii de tranzit. Preoții și consilierii bisericești (curatorii sau epitropii, cum li se mai zice) au știut ei ce-au știut. Scandalul abia de la acest punct începe. Pețele bisericești au transformat biserica în talcioac.

Ce spun petiționarii, care și-au adresat? Irina Simmărgăhan, care a venit cu scrisoarea semnată de cetățeni, ne relatează că preotul Ștefan Baciu și Ioszeif Iacob și-au asumat, în egală măsură, un mare risc, atunci când au transformat Casa Domnului în cuib de afa-

mună, mai cu seamă noaptea, a fost un du-te-vino de nedescris! S-au lăsat umbrele serii și au început să care în draci și în prostie. Fără rusine. Și-au umplut casele și podurile. Ba chiar au cîrțat și pe la vecini. Spun acum sătenii; Aurica Mureșan abia tîrîia doi saci plini cu „ajutoare“ (marți, 4 februarie a.c.). A ieșit din templu și Valer Vălean, cu o geantă dol-dora de „bunătăți“. Lucia Cojan a fost văzută și ea, pe înserat, cu o cutie mare. Lelea Aurica Mureșan purta și dintr-un braț de haină, ca la talcioac, ca la iarmaroc.

Adrian Vasile Mălinaș (Braniștea nr. 324) și Irina Simmărgăhan (Braniștea nr. 182), ne informează că Ionuț Dicu — Gazdă (Ioan Bezeriță), s-a înfruptat din ajutoarele umanitare ca din pomană. Doar sîracii satului s-au ales cu zdrențe. O haină scumpă de blană a fost, realmente, agățată de icoana Maicii Domnului și pusă la licitație.

Prin preajmă a vegheat și maica preotească, Maria Baciu, precum și Pușa, fiica ei.

Cîteva femei bătrîne au intrat în biserică. Au cerut acolo, un semn, din mila mîrșei sale...

Un șantaj — denunțul chirișilor

Ca o constantă, în toate convorbirile avute cu acești oameni, care au avut chiriși, au apărut amenințările, din partea locatarilor pasageri, cum că proprietarii au închiriat la „negru“ și că ei, chirișii, îi vor denunța, drept represalii. Pe de altă parte, este adevărat că, dacă proprietarii se duc la circa financiară de care aparțin, așa cum a făcut ultima noastră interlocutoare, li se spune că pentru termene mai scurte de 6 luni, nu se fac contracte de închiriere. Cu dorința de a-l ajuta, am vizitat cîteva instituții îndreptățite în a-și spune cuvîntul.

La Oficiul Național de Turism București, am stat de vorbă cu dl Ștefan Mituleț, referent de specialitate principal la Agenția de Prestații Turistice Inter-

Fotografie de ELENA GHERA

naționale, din cadrul ONT Carpați. Domnia sa mi-a oferit imediat două pliante de popularizare a închirierii la particulari, pe termene scurte. Important este că, odată înregistrat colaborator cazare ONT, aceste contracte sînt impozabile, gazele respective intrînd în legalitate.

O legislație labilă în domeniu

Luînd legătura și cu agenția Imobiliară SC General Romservice SRL dl președinte Gheorghe Băbiceanu mi-a confirmat același lucru, iar la Ministerul Finanțelor, la Direcția Generală a Impozitelor Directe, dl director general adjunct, Niculae Done, precizează, conform instrucțiunilor în vigoare : „În cazul închirierilor și subînchirierilor efectuate prin agențiile de turism, impozitul se calcu-

lează și se reține de către acestea cu ocazia fiecărei plăți, urmînd a se vîrșa la buget la termenele ce se comunică de Ministerul Finanțelor“.

La Circa Financiară a sectorului 6, dna Pană Eleonora, director administrativ adjunct, subliniază : „Venitul impozabil se determină prin scăderea din chirie a impozitului pe clădiri și a impozitului pe terenuri aferent spațiului închiriat și subînchiriat, precum și prin aplicarea, la suma astfel determinată, a următoarelor cote forfetare de cheltuieli în cazul subînchirierilor de camere mobile pentru locuințe : 50% cînd suma este de pînă la 5.000 lei ; 30% cînd suma este între 5.000 și 10.000 lei ; 20% cînd suma este între 10.000 lei și 20.000 lei și 10% cînd suma este peste 20.000 lei. În plus, din venitul declarat, se scade și comisionul Oficiului Național de Turism sau al agențiilor de turism particulare. Venitul net impozabil nu poate

depăși 40% din venitul realizat, potrivit ultimelor instrucțiuni privind aplicarea noilor legi pentru impozitul pe venituri ale persoanelor fizice“ (Hot. 201/1990, dată în aplicare decretului 54/1990 privind libera inițiativă).

Deci, dracul nu este atît, de negru precum pare la prima vedere. Ar fi de dorit ca persoanele în drept să emită instrucțiuni pentru impozitarea directă, la circa financiară a fiecărui sector, a veniturilor realizate din închirieri pe perioade mai scurte de 6 luni. Un S.O.S. este motivat însă atît pentru proprietari, cit și pentru chiriși. Proverbul vezi cu cine te aduni, să-ți spun cine ești, nu se aplică în toate cazurile. Uneori graba și necunoașterea, alături lăcomia de bani dar, în special, labilitatea legislației în acest domeniu de larg interes cetățenesc, lasă loc la improvizații și abuzuri de tot felul.

CRISTINA ATANASIU

În plan economic, regimul comunist s-a bazat — așa cum scriau tătucii săi spirituali — pe „exproprierea expropriaților”, adică pe naționalizarea mijloacelor de producție și a celorlalte bunuri care asigurau o anumită independență materială deținătorilor lor. Între aceste bunuri expropriate s-au numărat și imobilele. Ele au fost trecute prin abuz în posesia activiștilor de partid și de stat, impulsionați și pe această cale să infaptuiască „neabătut” politica oficială. Proprietarii au fost pur și simplu aruncați în stradă sau internați în lagărele comuniste de exterminare. La toate aceste grozăvii s-au adăugat demolările ordonate de cuplul paranoic în ultimii ani ai „epocii de aur”, demolări care au lăsat fără locuințe mii de familii. Despăgubirile au fost în marea lor majoritate modice, iar rănilor sufletești irecuperabile. Incomensurabile.

Revoluția din decembrie 1989 a permis rediscutarea regimului juridic al tuturor acestor imobile. Puterea a prezentat Parlamentului patru proiecte de lege care au fost însă retrase, dat fiind protestul energetic al societății civile românești. Soluțiile legislative propuse de guvernarea favorizau în mod clar pe actualii chiriași în dauna proprietarilor de drept. Nu ne miră, pentru că înșiși guvernarii s-au mutat în astfel de case, nesocotind principiile dreptului civil și ale Constituției României.

Asociațiile foștilor proprietari au dialogat (cînd și cum au putut) cu puterea. Nu s-a rezolvat nimic. Au întocmit și trimis Parlamentului proiecte ale legii fondului locativ. Nu s-a rezolvat nimic. Au ieșit în stradă, cerîndu-și drepturile. Nu s-a rezolvat nimic. Abil, Guvernul a plasat responsabilitățile pe umerii chiriașilor care s-au trezit aruncați într-o luptă cumplită. Cealaltă parte a presei face vorbire despre foștii moșieri și bancheri care acum, în anul de grație 1992, s-au reîntors în țară pentru a-și cere pămînturile și casele, chiriașii urmînd a fi scoși în stradă. Realitatea este însă cu totul alta. Mulți, foarte mulți din foștii proprietari nu au fost oameni cu averi, ci români modeste care au muncit o viață întreagă pentru a-și construi o casă. Regimul comunist, încălînd uneori propriile legi, l-a asimilat pe toți burghezilor, depose-dindu-i de bunuri.

Disputa dintre proprietari și chiriași este în plină desfășurare. Fiind alimentată de ambiguitățile executivului, această dispută s-a acutizat. A devenit o dramă.

1. Cînd considerați că este oportun să se voteze Legea fondului locativ: înainte sau după alegerile legislative?
2. Care este structura socială a populației ce locuiește în casele naționalizate?
3. Este drept sau nu să se acorde proprietarilor sau urmașilor lor casele respective?
4. Cum soluționează proiectul de lege avansat de dv. problema imobilelor naționalizate?
5. Acțiunile mitingiste constituie o soluție?

O SĂ NE TRANSFORMĂM ÎN PARTID

DI. ADRIAN POPOVICI, istoric, secretarul Asociației Chiriașilor din casele naționalizate:

1. Dorim votarea legii în actuala legislație, deoarece constatăm că sub dezinformarea crescîndă are loc o alunecare a electoratului și ne dăpă, fapt ce ne determină să credem că în cazul în care după alegeri se va schimba structura forțelor politice de orientare, majoritatea fiind cele de dreapta care vor acționa pentru refacerea proprietăților și dezavantajarea noastră. Nu nominalizăm partide, noi fiind apolitiți. Nu ne interesează cine ne va susține, dar cine o va face ne va distiga de partea sa în alegeri.

În cazul în care nu vom găsi înțelegere și sprijin la actuala formațiune politică, vom fi nevoiți să ne transformăm în partid și să candidăm în alegeri.

2. Nu este adevărat că în aceste case locuiește fosta nomenclatură comunistă. Nu contestăm excepțiile în acest sens, dar marea majoritate a nomenclaturii are case proprii în stațiuni sau stă în locuințe construite de fosta gospodărie a C.C.-ului.

Circa 30—40% din chiriași sînt foști proprietari demolați. O altă parte sînt personalități ale vieții științifice, nu politice, care erau mutați și apreciați ca personalități de valoare. Restul oamenilor sînt urmașii demni ai vafei-

ler, slugilor, angajaților foștilor proprietari ai acestor imobile, care au dovedit în socialism (în perioada respectivă) că se pot realiza social.

3. Ne deranjează ideea refacerii totale a proprietății, aceasta însemnînd, de fapt, renunțarea istoriei cu negarea unei anumite etape sociale: etapa socialistă; lucru care nu se poate șterge din istoria unei țări. Refacerea proprietății, dacă ar fi posibilă, ar însemna, de fapt, să căpătăm fiecare ote o bucățică de bloc sau din altceva care s-a construit în socialism. Nu se întimplă așa ceva, înseamnă, deci, că proprietarii care vor căpăta bunul lor vor fi privilegiați. Cei care nu avem nimic de moștenit, plecăm cu inegalitate raportată la proprietate.

4. Vrem votarea unei legi în favoarea noastră, care să ne dea dreptul de a cumpăra casele, neavînd nimic împotriva despăgubirii proprietarilor, creării unei facilități a acestora, fără afectarea peșoanelor care locuiesc în aceste case și care nu au nici o vină că au ajuns aici.

5. Chiar dacă printre noi, din punct de vedere intelectual, sînt unii mai capabili, plecăm de la o stare de dependență, de administrare a proprietății celor din Liga expropriaților, de slugi. Jată alte motive menite să ne determine să jescim în stradă, să nu le acceptăm condițiile.

UN CONFLICT ARTIFICIAL

DI. ION GUTULESCU, pensionar, președintele Ligii proprietarilor pentru revendicarea imobilelor naționalizate și a terenurilor construite:

1. — În mod cert după, pe consideren-tul speranței că aceste alegeri generale vor crea un parlament mai echilibrat decît cel actual, în care să nu mai existe o majoritate atît de covârșitoare, majoritate care în foarte mare măsură are pe de o parte interesul de a proteja fostele structuri comuniste iar pe de alta, acela de a crea o nouă burghezie, nu prin muncă și inițiativă ci prin răpirea muncii celor care au fost jefuiți de comunism.

2. — Structura socială a celor care au calitate de chiriași astăzi, este alcătuită dintr-o primă categorie formată din no-

menclaturiști ai fostului regim și actuali favorizați ai puterii. Este grăitor faptul că la mitingurile chiriașilor, s-au risipit furături și manifeste, nu în Colentina sau Militari ci în zonele rezidențiale: Kiseleff, Dorobanți, Floreasca, Herăstrău, Jilau, zone în care este implantată fosta nomenclatură și chiar actuala.

A doua categorie a chiriașilor este cea formată din oameni aduși în decursul timpului, necesari pentru industrializarea forțată făcută de către Partidul Comunist. Pe lingă aceștia au mai intrat în București și alții: rude, prieteni, care nu erau necesari dar care și-au găsit ocupații mai comode aici decît în satele colectivizate.

În sfîrșit a treia categorie formată din foștii proprietari cărora li s-au luat casele și care au fost alungați în stradă, unora repartizîndu-li-se spații (demisoluri, subsoluri, mansarde). În această grupă sînt incluși foarte mulți din cei reveniți din închisorile politice, lagăre de muncă sau cei cu domiciliu forțat, obligați să-și organizeze viața fără nici un sprijin. Această a treia categorie include și pe cei demolați și repartizați în case naționalizate.

3. — Deposedările au început în 1945 sub formă de rechiziții și evacuări. Zonele de rechiziții masive sînt zonele care poartă acum denumirea de rezidențiale. Toate aceste teritorii așa-zis rezidențiale, au fost după primul război mondial periferii neconstruite. După prima conflagrație mondială terenurile au fost parcelate și vindute. Micii meseriași și diverse societăți de locuințe ieftine le-au cumpărat cu obligația de a construi în doi ani case conform regulilor de arhitectură și sistematizare, în acest scop fiindu-le acordate credite prin case de ajutor reciproc, credite urbane sau bănci.

E normal ca aceste case să revină în

O ALTĂ MIZĂ CASELE NAT

proprietatea celor care le-au construit sau a urmașilor acestora.

4. — Conflictul dintre chiriași și proprietari este doar artificial și montat de anumite grupuri din care fac parte foști activiști de partid, interesați să intre în proprietatea vilelor sau apartamentelor care le-au fost repartizate de vechiul regim. Ei constituie motorul acestei mișcări a chiriașilor. Printr-o rămășiță a limbajului comunist, acești chiriași consideră protecție socială dreptul de a cumpăra, în aceleași condiții cu apartamentele proprietate de stat, casele care au fost furate celor care prin munca a generații întregi le-au construit pentru ei și urmași. Protecție socială nu înseamnă o îmbogățire fără justă cauză, așa cum se pretinde, ci ceea ce am propus noi; o prelungire a contractelor de închiriere pe un termen rezonabil pentru ca acești oameni să-și poată clădi o casă așa cum ne-am construit și noi, să primească locuință de la stat din fondul construcțiilor

etatizate sau să facă un schimb de locuință cu posesorul, plătind în tot acest timp chiria proprietarului. Aceștia din urmă e firesc să îi revină obligațiile de întreținere a imobilului, dar nu și obligația de a reface deteriorările produse de întreprinderea locativă a statului. Chiriașii nu vor fi evacuați din case de către proprietari și aruncați în stradă după metodele comuniste, așa cum s-a menționat în proiectul de lege depus la parlament sub numărul 13/11.03.92 cu ocazia mitingului din acea zi ținut de Liga proprietarilor.

5. — Noi am considerat mereu că mitingurile nu aduc folos: nu am dat urmare cererilor pentru miting, considerînd că dreptatea nu se cîștigă prin ieșire în stradă. Am fost obligați să facem mitingul de la Adunarea deputaților, datorită acțiunilor gălăgioase a chiriașilor și pentru a atrage atenția opiniei publice asupra dreptului legitim pe care-l avem asupra acestor imobile.

PROFITORI ȘI PRIVILEGIAȚI

PAULA ROTARUȘ, pensionară, președintele Ligii Expropriaților

1. Această lege trebuia să fie votată încă de la formarea Parlamentului României, adică după 20 mai 1990. Ea este la fel de importantă ca și legea privatizării sau cea a fondului funciar pentru că reglementează o situație economică și socială devenită explozivă: regimul juridic al imobilelor naționalizate și demolate de statul comunist. Există deci o întîrziere de doi ani în adoptarea legii fondului locativ, iar această întîrziere va pune amprenta asupra viitoarei campanii electorale. Nu puține vor fi partidele care vor încerca să-și facă un capital politic din problematizarea acestei situații. Oricum, Liga Expropriaților, uzînd de dreptul la inițiativă legislativă, a demarat procesul de stringere de semnături care să impună pe ordinea de zi a Parlamentului proiectul legii fondului locativ elaborat de noi.

2. — De la bun început trebuie să facem distincția între profitori și privile-

giați. Profitorii au gestionat și administrat fondul locativ rezultat din exproprieri și confiscări. Ei au activat în fostele consilii populare, în organele subordonate acestora (I.C.R.A.L.-uri, D.G.D.A.L.-uri etc.). După 1980 această categorie a primit puteri discreționare, avînd posibilitatea oferită de Legea nr. 9/1980 să sustragă demolări anumite locuințe și să i-vestească mari sume de bani din fondurile statului, firește, pentru refacerea sau modificarea lor în folos propriu.

Privilegiații au fost activiștii de partid și de stat care au locuit în vile cochete luate cu forța de la proprietarii de drept. Cu timpul aceste locuințe au fost scoase din circuitul civil. Tragic este faptul că după 22 decembrie 1989 noua nomenclatură a ocupat prin manevre de culise case naționalizate în dauna foștilor proprietari. Abuzurile sînt deci continuate de actuala putere.

3. Este drept, firește. Trebuie admisa ideea de continuitate naturală a familiei. Acesta ar fi aspectul social al problemei. Dar există și un aspect juridic: respectarea dispozițiilor Codului civil referitoare la moștenire și respectarea Constituției care întărește principiul de drept civil al continuității moștenirii și garan-tează proprietatea privată.

4. Într-o anumită parte a presei s-a acreditat ideea că foștii proprietari sau moștenitorii acestora intenționează să-i scoată în stradă pe actualii chiriași ai imobilelor naționalizate, ceea ce constituie un neadevăr. Liga Expropriaților, prin proiectul său de lege, optează pentru despăgubiri corecte, pentru o rezolvare echitabilă a situației. Există n multe variante în acest sens: cumpărea imobilelor în discuție de către chiriași de la noi, proprietari, la prețul zilei sau despăgubirea noastră de către stat în echivalent natural sau valoric.

5. În opinia noastră, nu. Liga Expropriaților se pronunță pentru dialog. Manifestațiile de stradă pot conduce la agravarea situației. Totuși, nu excludem în mod absolut organizarea unor mitinguri de protest, mai ales că puterea refuză să dialogheze cu noi. Asociația Chiriașilor a fost primită la Cotroceni de trei ori, Liga Expropriaților a fost refuzată de trei ori.

DESPĂGUBIRI VALORICE FĂRĂ LIMITĂ SUPERIOARĂ

DI. EUGEN PLEȘA, directorul firmei Recorom-Buc. (fostă ICRAI, sect. 1), președintele Asociației Chiriașilor din casele naționalizate:

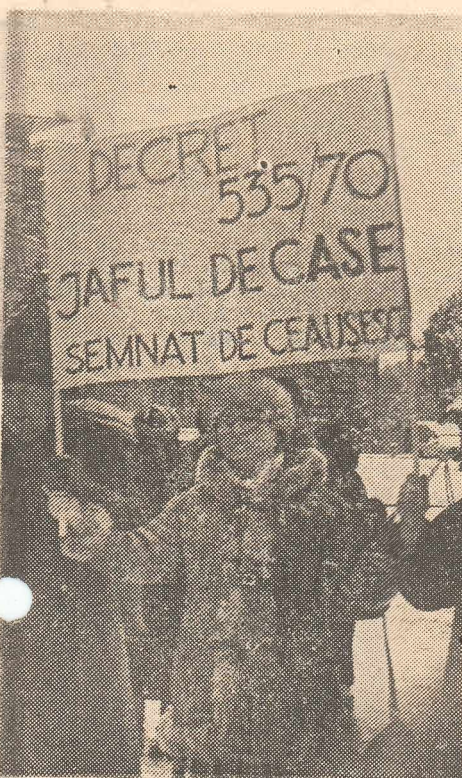
1. Consider că această lege trebuia discutată și aprobată cel puțin de acum un an, chiar înaintea unor legi deja promulgate. Avînd în vedere tendința spre privatizare, caracteristică economiei de piață, este clar că și imobilele trebuie să îmbrace haina privatizării, statul suportînd tot mai greu cheltuielile de întreținere și de reparații. Este constatat în lumea întreagă că statul este doar administrator. Legea trebuie discutată, mai ales că proiectul de lege înaintat de noi ca sursă de inspirație și celălalt al celor ce revendică proprietățile, sînt în posesia forului legislativ; mai mult, există o inițiativă a parlamentului promovată de părintele arhimandrit Simion Tatu, senator, îndeplinindu-se astfel una din condițiile necesare pentru punerea în discuție a unui proiect de lege.

2. Structura socială este identică atît printre chiriași cît și printre revendicatorii de proprietăți. Mă gîndesc atît la

A DEZBINĂRII — NATIONALIZATE

față văzută cit și la cea nevăzută a structurilor. Cine încearcă să delimiteze această dispută, pentru a fi proprietarul casei, pe un fond de structură socială, procedează uzând de o tendință răuvoitoare și falsă, în același timp existând exemple de toate nivelurile sociale și etnice.

3. Cunoșcând numeroase cazuri reale prin care oamenii au îngrijit, au reparat și consolidat casele în care locuiau, fără să aibă nici o parte din proprietate, investind din posibilitățile lor financiare, amputându-și prin renunțări un nivel de viață decent, și în paralel știind că în unele case naționalizate locuiesc oameni care doresc să redevină proprietari prin moștenire, solicitând și alte spații în afara celui necesar pentru locuit, se naște o bănuială

de tendință spre acoperirea unor cheltuieli prin încasarea chirilor.

4. Consider că reparația poate fi făcută, cel mai corect, prin despăgubiri valorice fără o limită superioară, efectuată prin stat, singurul responsabil de actele istorice trecute și prezente, prin stat considerându-se o evaluare onestă pentru toți chiriașii. Statul ar fi într-o mare dificultate dacă actualii chiriași ar solicita ca el — conducerea sa — să le asigure locuințe la un nivel mediu omenesc-decent, ținând seama de faptul că mulți sunt chiriași în comun în același apartament. Legi deja apărute în țara noastră, ca Legea 31 a privatizării sau Legea fondului funciar, nu cultivă redobândirea fostelor proprietăți în condițiile anilor '40-'45 ci reparații la ideea de privatizare.

Menționez că îi consider pe cei care nu sunt participanți la Asociația chiriașilor sau proprietarilor, oameni dezinteresați pentru care condiția locativă este indiferentă. Până la urmă vom cere să beneficieze de protecție, numai acea parte dintre chiriași care s-a alăturat acțiunilor asociației.

5. Acțiunile Asociației chiriașilor, manifestate prin mitinguri sau intruniri, au avut și au ca singur scop atragerea atenției forurilor legislative asupra răspunderii ce o poartă vizavi de o mare parte a populației pentru care o lege înseamnă limpezirea unei situații și încetarea unor surse de conflicte, dușmăni și dispute între oameni ai aceluiași neam.

Mitingurile constituie o activitate necesară pentru că necesită foarte multă muncă de pregătire pentru păstrarea unui spirit decent și corect față de considerația ce o purtăm oamenilor investiți să ordoneze viața noastră contemporană.

Fără nici o legătură cu întrebările puse, dl. Eugen Pleșa a ținut să adauge: „Referitor la unele încercări ale ziarului „Cotidianul” de a influența prezența și acțiunile mele în cadrul asociației, menționez că mi-am asumat răspunderea conducerii acestei asociații deoarece realizările profesionale au fost ca efect al pregătirii și muncii mele de până acum, iar locuința ce o dețin am obținut-o prin schimb, parcurgând și o perioadă de folosință în comun cu familiile diferite. Accept limpezirea sau elucidarea acuzațiilor răutăcioase, numai la modul corect, loial, deschis, față de cel ce acuză, cu suportarea consecințelor de fiecare parte pentru afirmațiile făcute.”

Nicolescu Constanța — fiica, dr. Nicolescu Nicolae — fiu, Mănescu Maria — fiica cu familia.

Construcție frumoasă și solidă, casa respectivă ar fi putut dăinui în timp, dar toate intervențiile făcute la autoritățile în drept existente în acea perioadă, spre a găsi o soluție pentru evitarea tragicului sfârșit, au fost inutile. Bulldozerile au năruit și îngropat totul.

În urma demolării, subsemnata Mănescu Maria împreună cu soțul meu, Mănescu Paul, mama mea Nicolescu Maria și sora mea Nicolescu Constanța, am primit un apartament, într-o casă proprietate de stat, compus din patru camere, bucatărie, hol și una baie. Nu s-au dat două repartiții distincte, una pe numele meu, cealaltă pe numele sorei mele. Fiind în familie, am acceptat folosirea dependințelor în comun la baie și bucatărie. Noi am dorit să contractăm apartamente proprietate personală, dar lipsa locuințelor în acea vreme era foarte mare.

Evacuați din casa noastră în plină iarnă, am înghețat în fața porții, pe pământul sfânt, înghețat și l-am udat cu lacrimi.

Patru membri ai familiei nu au supraviețuit acestei tragedii, decedând unul câte unul din 1986 până în 1989. Am rămas în viață numai eu și fratele, dr. Nicolescu Nicolae. În urma deceselor mamei, sori și soțului, partea din apartament deținută de mama și sora mea (două camere) a fost repartizată unei familii compuse din 4 persoane (soț, soție și 2 copii). Capul familiei căreia i s-a repartizat locuința este dl. Laurențiu Ciobănescu angajat la Prefectura jud. Brașov. Deși am arătat insuficiența spațiului, a acceptat împreună cu familia mutarea în apartament la 21 noiembrie 1989.

La câteva luni după mutare au început șocuri, injurii, batjocuri la adresa mea, care continuă și astăzi. Băiatul cel mare, Răzvan Ciobănescu, nu lucrează, stă acasă, suferind cu nervii (?). El exercită asupra mea presiuni menite să-mi determine plecarea din locuință. Viața mea este un calvar în această casă unde sunt pur și simplu terorizată. M-am mutat aici în urma demolării, cu decret prez-

dențial. Am muncit cinstit 30 de ani, în perioade grele, ne-am făcut o casă rivărită de mulți, pentru ca atunci când să ne bucurăm de rodul muncii noastre, să fim demolați. Ne-am văzut în iarna vieții noastre, pe drumuri, de batjocura unor oameni fără suflet.

Menționez că soțul meu, Mănescu Paul Teodor, decedat la 22 octombrie 1989 a fost ofițer activ în armata română, participând la al doilea război mondial, pe frontul de răsărit. Rănit în față de o schijă brand, și-a pierdut vederea ochiului stâng, fiind declarat invalid de război. Poate jertfa lui de sînge și suferințele cauzate, să aducă astăzi o alinare cit de mică soției lui care se adresează oamenilor de bine sperînd într-o rezolvare favorabilă.

Cu deosebit respect,
M. Mănescu

CHIRIAȘII DE AZI, PROPRIETARI DE MÎINE

1. Virgil Măgureanu, str. Herăstrău nr. 33.
2. Traian Dudaș, str. Herăstrău nr. 26.
3. Silviu Brucan, str. Heleşteu nr. 26.
4. Ion Ceausescu, str. Herăstrău nr. 39.
5. Traian Băscescu, soc. Kiseleff nr. 13.
6. George Macoveanu, str. Herăstrău nr. 31.
7. Cornel Burtică, str. Crîngului nr. 13.
8. Ion Teoreanu, str. Herăstrău nr. 42.
9. Vasile Secăreș, str. Crîngului nr. 26.

Această listă - incompletă - cuprinde, într-o amalgamare demagogică-origională, foști și actuali nomenclaturisti. Vilele în care locuiesc nu le aparțin, dar asta nu-i împiedică să aștepte increzători clipa, supremă clipă, cînd vor deveni proprietari peste munca altora.

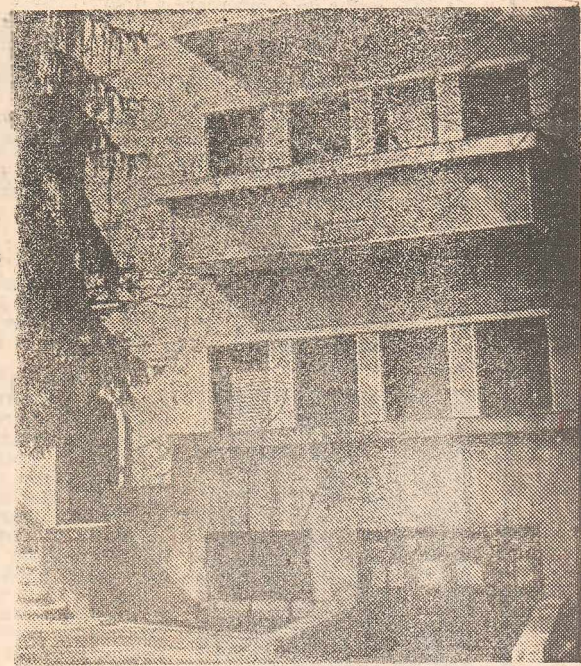
Fotografii de ELENA GHERA

Anchetă realizată de LUCIAN TUDORANCEA și RADU POPA

Ghicitoarea anchetei. CINE LOCUIEȘTE AICI?

Imobilul din această fotografie se află situat în Șoseaua Kiseleff nr. 13. El a fost construit de către Sever Dan, fost secretar general al P.N.T., fost ministru și senator țărănist. După 1947, Sever Dan a fost arestat și depus la Sighet, iar imobilul „rechiziționat” de statul comunist, mai precis de M.Ap.N. pentru consilierii sovietici. La baza acestei „rechiziționări” nu există nici o lege, nici o hotărîre guvernamentală, deci ea nu are nici un temei legal.

Moștenitorii lui Sever Dan, Grigore și Maria Teodorescu, vor să-și recapete proprietatea. Au cerut în acest sens lămuriri celor de la ICRAL Herăstrău, dar cînd au vrut să afle numele actualilor chiriași ai imobilului, interlocutorii au amuțit brusc. La Primăria Capitalei — idem. S-au adresat apoi președintelui Ion Iliescu; după o lungă așteptare au primit o adresă din partea... ICRAL Herăstrău în care se arată că încă nu există o lege care să permită soluționarea favorabilă a cazului lor.

VISCOL ÎN IARNA UNEI VIEȚI

Subsemnata Mănescu Maria, pensionară, domiciliată în Brașov, str. Cooperatei, nr. 2, una din mîile de dezmoșteniți ai soarelui, mă adresez astăzi dvs.:

În baza Decretului nr. 437/23.XI.1983 s-a dispus demolarea imobilului din str. Zizinului nr. 33, Brașov, comunicată de

GIGOL Brașov cu nr. 15378/12.XII.1983.

Imobilul respectiv, compus din 3 apartamente de 3 sau 2 camere cu dependențele necesare și o șură foarte mare, a fost proprietate prin departajare și locuit de: Nicolescu Maria — mamă, Nicolescu Gheorghe — fiu cu familia,

FATĂ ÎN FATĂ DOUĂ PROIECTE DE LEGI

ASOCIAȚIA CHIRIAȘILOR DIN CASELE
NATIONALIZATE

LEGEA PRIVIND VINZAREA LOCUINTELOR
TRECUTE ÎN PROPRIETATEA STATULUI
PRIN NATIONALIZARE ȘI EXPROPRIERE

(fragmente)

Art. 2. Locuințele care fac parte din fondul locativ de stat ca urmare a naționalizării — expropriării sau trecerii în proprietatea statului pe baza oricărei alte temel pot fi cumpărate de persoanele care le ocupă în calitate de titulari ai contractelor de închiriere.

Art. 3. Locuințele prevăzute la art. 2 pot fi cumpărate de titularii contractelor de închiriere în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 privind vînzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație. Evaluarea acestor locuințe se va face potrivit normelor tehnice aprobate de Guvern. (...)

Art. 4. Foștii proprietari sau moștenitorii legali ai acestora au dreptul:
a. să li se restituie în proprietate locuința pe care o ocupă la data intrării în vigoare a prezentei legi în calitate de chiriași, în baza contractului de închiriere;
b. să primească în cadrul unui imobil aflat în construcție sau care se va construi, o locuință, dacă își exprimă opțiunea în acest sens și dacă valoarea acesteia nu depășește o evaluare valorică a unuia din apartamentele aparținînd imobilului naționalizat;
c. să primească 75 la sută din contravaloarea celorlalte locuințe, altele decît cele prevăzute la lit. a și b, dar nu mai mult de 1 milion lei. (...)

Art. 10. Achitarea sumelor cuvenite foștilor proprietari se va realiza de la bugetul statului, dintr-un fond special constituit, în condițiile menționate, pe baza normelor de evaluare propuse de Guvern, fără nici o dependență de încasarea contravaloării acestora de la chiriași, în termen de 30 zile de la emiterea hotărîrii judecătorești definitive. (...)

LIGA EXPROPRIAȚILOR

PROIECT
LEGEA FONDULUI LOCATIV
(fragmente)

Art. 4. Acțiunile reparatorii privind dreptul de proprietate imobiliară se execută în natură, atunci cînd proprietatea imobiliară există, în echivalent natural cu compensare valorică sau echivalent valoric atunci cînd proprietatea imobiliară nu poate fi restituită, se află în stare de ruină sau a fost desființată. (...)

Art. 5. Evaluarea tuturor imobilelor se face în toate cazurile la valoarea curentă de circulație, corectată cu rata inflației determinată la data efectuării plății. (...)

Art. 8. Plata despăgubirilor se poate face în numerar, prin titluri bugetare purtătoare de dobînză, bonuri de tezaur, împrumut de stat sau alte forme de plată. (...)

Art. 16. Pentru imobilele care au fost demolate, cu sau fără consimțămîntul proprietarului și pentru care s-au acordat despăgubiri derizorii, calculate la prețuri altele decît cele practicate pentru lucrări similare de stat și discrepante raportat la valoarea de întreținere a imobilului solicitat a fi demolat, foștii proprietari, moștenitori legali sau testamentari li se vor acorda în completare diferențele pînă la valoarea reală, calculată la prețul de circulație, corectată cu rata inflației la data efectuării plății.

Art. 19. Foștilor proprietari, moștenitorilor legali sau testamentari care dețin cu chirie spații de locuit construite din investiții de stat și care nu mai solicită alte despăgubiri, li se atribuie la cerere în proprietate apartamentele pe care le dețin la data promulgării prezentului act legislativ. (...)

Art. 21. Proprietarilor, moștenitorilor legali sau testamentari, ale căror imobile nu mai pot fi restituite în natură și care doresc să-și reconstruiască gospodăriile, li se vor atribui cu prioritate în compensare, la cerere, terenuri libere de construcții situate în intravilanul sau extravilanul aceleiași sau altei localități sau terenuri pentru construcții create prin extindere sau înființare de noi localități, dotate edilitar și acceptate de titularul de drept.

Cîrcotașul

Există un om cu șanse mari de a deveni personaj de carte. În urmă cu mai multe săptămîni, în citeva părți ale Bucureștiului a fost criză de apă. Explicația? Defecțiuni tehnice care, în citeva zile, au fost remediate. Dar eroul nostru n-a pierdut prilejul să-și reverse blestemele asupra Convenției: „Iată, unde ne-au adus. Nici apă nu mai avem!”.

De la o vreme, spre surpriza bucureștenilor, aproape toată ziua curge din belșug nu numai apă rece ci și caldă. E ceva care ține de miracol! Însă omul despre care scriu imediat a descoperit cauza fenomenului și lămurește triumfător, în dreapta și în stînga, pe oricine stă să-l asculte:

„Nevasta primarului general e casnică. Spală toată ziua. De-aia avem apă caldă.”

Dacă, printr-o minune, s-ar începe o masivă operațiune de astupare a gropilor din Capitală, imediat ne-ar desluși pe același ton imposibil de contrazis:

„Astia de la Convenție nu vor să-și strice mașinile. De-aia repară de zor drumurile.”

Din păcate însă, mai este pînă cînd va avea ocazia să comenteze o astfel de întîmplare.

GEORGE ARION ■

**ZONA
DE TANDREȚE**

CĂRȚI PENTRU BIBLIOTECĂ

● „ANTICHRISTUL” lui Friedrich Nietzsche apare la Editura „ETA” din Cluj-Napoca, în traducerea lui George B. Rareș. Eseul este așezat sub un motto inspirat din „Așa grăit-a Zarathustra” și se constituie într-un virulent „atac” împotriva creștinismului. Mai bine zis, este vorba de o încercare a unei critici a creștinismului. Nu sînt scutite nici avatarurile puterii. „O preferință a celor puternici pentru chestiunile care astăzi nimeni nu are curajul să le lămurească: curajul fructului oprit; preursita labirintului. O încercare a celor șapte singurătăți. Noile urechi pentru o muzică nouă. Ochi noi pentru cele mai îndepărtate lucruri. O constiință nouă pentru adevărurile rămase pînă aici. Și voința economiei marelui stil: adunarea puterii sale, a entuziasmului său... Respectul de sine însuși...”

Deși se temea că nu va fi respectat decît de către un cerc foarte mic, în principal înțelegătorii lui Zarathustra, timpul avea să lucreze în favoarea lui Fr. Nietzsche, iar demersul său filozofic cîștigînd, realmente, în cuprindere și interes, în amplitudine și receptare.

● Cit se poate de interesantă este cartea „MARIA MAGDALENA”, avînd la Editura „DORIS” din București și semnată de Emanuel Copăceanu. Costul este modic, 61 lei. După cum ne-o prezintă istoricul Luca, Maria din Magdala a fost dureros de frumoasă, dar și năbădăos de vicioasă. După un mariaj timpuriu eșuat cu iudeul Pappus ben Iuda, după o escapadă amoroasă cu ofițerul roman Panderă, ajunge la curtea „vulpoiului” Irod Antipa. În aceste împrejurări aude probabil despre Iisus Christos (care avea atunci 30 de ani) și de minunile pe care El le-a făptuit. „Femea din care Iisus scoate șapte draci” este în cele din urmă „lerată” și pocăită, umilită și recunoscută.

cătoare, credincioasă și devotată. Maria Magdalena rămîne alături de Iisus, pentru că, alături de celelalte femei, să-L slujească, cu grijă și dragoste.”

În cele două milenii de creștinism, artiștii lumii așa-l păs-trează chipul, un amestec de viciu dar și de virtute, o plămădire de păcat dar și de sfințenie. De reținut pentru bunii noștri creștini că după moartea și învierea Nazarineanului, încearcă să-l facă dreptate, plîngîndu-i-se lui Vitellus pretorul Siriei: apoi împăratului roman Tiberius, împotriva lui Pontiu Pilat, pe care-l socotea principalul vinovat pentru toate cele întîmplare. Deși Tiberius moare, istoricul Eusebiu din Cezareea confirmă faptul că Pilat a fost exilat într-un oraș din vechea Galie (Lugdunum, probabil Viena de azi), unde s-a sinucis din disperare, mizerie și un sentiment acut de vinovăție.

● După apariția volumului de versuri „GLOSELE RIULUI” la „Casa de Editură Mureș” din Tg. Mureș, poetul Eugeniu Nistor tipăreste un volum de publicistică, la aceeași editură mureșeană: „SCRISORI DIN TRANSILVANIA”. Practic, sînt două volume, ca două mici bijuterii, scoase, probabil, pe speșele autorului (căci toate drepturile de copyright i se cuvin, după cum se adnotează pe fila de gardă).

Eseurile și însemnările despre Transilvania sînt catalogate astfel de către Serafim Duicu: „Poetul Eugeniu Nistor ni se propune, prin această carte, într-o nouă ipostază, cea de gazetar, un gazetar frenetic, călătorind prin țară, dar revenind mereu la locurile dragostei dinții — Transilvania”. Lumina transilvană, Pelerinaj în Apusenii, Elegie la Oarba de Mureș, Secerîșul Cosmic, Pledoarie pentru sat, Vis cu sora mea, Cornelia, La casa lui Iancu ș.a. se citesc, desigur, cu interes crescînd, ca niște poeme prozodice bine articulate.

DORIN SĂLĂJAN ■

PARTI-TEATRU

Din multiplele manifestări organizate săptămîna de săptămîna de UNITER, se detașează de departe, primul Festival al Companiilor independente. Un prilej de a vă înforma cam ce

înseamnă această formă de privatizare în lumea artistică. Au avut amabilitatea să răspundă două actrițe de marcă ale teatrului românesc, aflate acum în ipostaza de... patroane.

VALERIA SECIU:

„E dragoste de teatru”

Teatrul „Levant” s-a născut pe 20 ianuarie, anul acesta, cu spectacolul „Angajare de clovn” de Matei Vișniec. De ce am făcut-o? Vedeti, lucrul acesta a venit el spre mine. Totul a pornit de la o serie de recitaluri pe care le-am susținut înainte și care m-au făcut să mă simt... cum să vă spun? Ca o instituție. Încet, încet s-a adunat în mine ideea unui astfel de teatru. Cred că astfel ne putem mișca mai ușor și mai suplu, deși e greu să na-l un loc pentru repetiții și spectacole, e greu să atragi actorii. Știți, aici n-î e nimeni plătit, dar cei care au acceptat să fie alături de

mine au simțit că e o bătaie mai înaltă, iar valoarea este primul nostru gînd. Nu vreau să fiu polemică cu forma de teatru subvenționat. Sigur, e foarte greu, relația cu sponsorii este o amabilitate. Dar sper să găsesc niște texte de valoare și să răzbat, pentru că aici este, pur și simplu, dragoste de teatru. „Angajare de clovn”, pe care-l vom prezenta în 15 aprilie la ora 18 în Sala „Atelier” a Teatrului Național în regia lui Nicolae Scarlat, îl are ca protagoniști pe Mitică Popescu, Valentin Uritescu și Alexandru Bindea. Îl consider un spectacol emblematic, un eseu despre viață, artă și moarte.

DORINA LAZĂR:

„Este o nebunie”

Acastă nebunie, care se cheamă Compania independentă „București” cred că a luat naștere dintr-o inconștiență a mea, dar nu numai a mea, pentru că singur n-aș fi avut curajul să mă apuc de așa ceva. Sînt asociată cu Traian Ionescu, care se ocupă de o viață de teatru și este un excelent impresar. La început — în iunie 1990, am pus pe picior un text al lui Tudor Musatescu, dar era o nenorocire faptul că în acea perioadă nu intra nimeni la teatru, spectacolul străzii fiind cu mult mai interesant. Am găsit apoi un alt text, al lui Samy Fayad, avînd colaborarea regizorului Tudor Mărăscu și al scenografului Constantin Ciubotaru. Vă asigur că „Jaful de la miezul nopții” e o comedie foarte bună cu actori excelenți: Tamara Buceanu, Mitică Popescu, Hamdi Cerchez, Adina Popescu, Mihai Dinval și... eu. Sîntem o trupă itinerantă, nu avem un sediu și nici nu cred că vom avea pînă nu va apare acel sponsor extraordinar care să se gîndească să-și piardă, banii bîgîndu-i în teatru. Pentru că lucrurile merg destul de anevoios, grație măsurilor

Ministerului de Finanțe și ale Ministerului Culturii. Nu sînt deloc de natură să încurajeze teatrele particulare — nu știu de ce toată lumea se ferește să le spună așa și le-au botezat „companii independente”. Să vă dau un exemplu: un teatru de stat, ca să joace în turneu, plătește chiria pentru sală 15 la sută din încasări. Noi sîntem obligați să plătim 30 la sută. Apoi afișajul: un teatru de stat plătește 10-20 de lei metrul pătrat, noi plătim 100 lei pe zi. Dar nu mă las, pentru că sînt Scorpion, iar după calendarul chinezesc, Dragon și nimic nu-l mai al dracului decît împerecherea dintre Scorpion și Dragon!

● O ultimă informație: Festivalul Companiilor independente se va desfășura după următorul program:

„Jaful de la miezul nopții” de Samy Fayad — 13 aprilie, ora 19, sala Majestic a Teatrului Odeon — Compania artistică „București”.

„Șase personaje în căutarea...” de Sophie Louichevski — 14 aprilie, ora 18 sala Toma Ca-

ragiu, Teatrul Bulandra — Teatrul Franco-Român.

„Angajare de clovn” de Matei Vișniec — 15 aprilie, ora 18, sala Atelier, Teatrul Național, Teatrul „Levant”.

„Raport pentru o academie” de Franz Kafka, 12 aprilie, ora 19, sediul UNITER, Teatrul de cameră.

„Nepoțiti” — de Capi — 18 aprilie, ora 18, sediul UNITER, Teatrul „Inoportun”.

Alo, Televiziunea!

Așa cum vă promiteam în apartie editorială. Dar unde numărul trecut al revistei, încercăm să aducem în prim plan pe cei ce stau, de obicei, în spatele camerelor de luat vederi. Probabil veți gîndi, citind rîndurile de mai jos, că locul interviului ce urmează nu este aici, nefiind vorba de o emisiune de televiziune, ci de o

Smaranda Jelescu, din și despre Televiziune

poate fi locul unei cărți despre Televiziune, scrisă de un om de Televiziune?

— Așadar, Smaranda Jelescu, „Salvați sufletele noastre!”

— Presupun că, pentru a avea o șansă, orice tip de literatură, de la cea de strictă ficțiune la cea de document, trebuie să plece dintr-un moment de ruptură, de la o dramă. Nouă ne vine, nu-i așa, foarte ușor, pentru că am traversat această dramă. Este, dacă nu vi se pare prea pretențios, tragedia unei generații, aplicată la un mediu foarte închis, foarte special și pe care lumea îl cunoaște foarte puțin: universul Televiziunii. Am scris-o cu dragoste și cu durere, pentru că exista aici, în Televiziune, o căldură înțelegătoare, exista ceva care ne făcea să supraviețuim înainte de '89 și care e pe cale de dispariție.

— Este, deci, o istorie a Te-

leviziunii dinainte și după revoluție.

— Cartea e lungul drum al pătimirii noastre, așa cum a fost. Nu mi-am îngăduit să inventez nimic, nici nu era nevoie, s-au întîmplat atît de multe lucruri îngrozitoare, încît orice imaginație este depășită. Iar eu, așa cum arăt și într-un fel de prefață, nu m-am simțit niciodată pe de-a-ntregul a Televiziunii, pentru că veneam de la o editură de artă și din presă. Totdeauna mi-a rămas ceva din fostul telecronicar și am încercat să descifrez, dintr-un punct de vedere subiectiv, de om cu un picior afară și unul înăuntru, această lume fascinantă și ternă, urîtă și spectaculoasă, indecisă și discontinuă, capabilă de eroism și adeseori stupidă — lumea Televiziunii Române.

Prezent în luna februarie la Festivalul filmului de la Berlin, Tudor Caranfil a dovedit deja,

TANIA FILIP LA PARIS:

„Mă încercă o voluptate...”

discutat, am stabilit coordonatele proiectului și: iată-mă la Paris, jucind pe un text original francez de Gill Tourman și Marc Lesage, într-un spectacol realizat de Centrul Cultural din Courbevoie. O comedie cu nuanțe politiste, de un umor aparte, iar pentru mine ca actriță, o propunere interesantă: o contesă moldavă pe parcursul a trei acte, pentru ca în cel de-al patrulea să fie descoperit personajul real: o tină în blue-geans deșirați, ascultând muzică rapp.

— Chiar așa simplu?

— Ei, sigur că nu! În primul rând, am sosit aici cu niște emoții îngrozitoare, nu atât pentru lucrul la spectacol, cât pentru celelalte necunoscute: actorii pe care-i voi întâlni, handicapul limbii și multe, multe altele. Am fost, însă, întâmpinată cu deosebită căldură de toți cei care aveau să devină prietenii mei din Franța. M-au asaltat cu tot felul de întrebări: despre România, de evenimentele din decembrie, de viața noastră dinainte, de după, de teatrul românesc. Sunt foarte interesați de cultura noastră, vor să afle cât mai multe și, din păcate, nu li se

oferă posibilitatea. Au avut o revelație descoperind textul lui T. Mazilu „Acești nebuni fătarnici”, spectacol realizat de colegul meu de grupă Bogdan Stanoevici la același Centru Cultural. M-au întrebat dacă nu pot să le ofer piesele lui Mazilu, traduceri, s-au interesat de autori români, descoperind că avem o dramaturgie cu adevărat valoroasă.

— Cum se simte o actriță de limbă română jucind alături de actori francezi?

— Aici sunt mai multe aspecte. Profesional: foarte bine. Am realizat pe propria-mi piele nivelul școlii noastre de teatru, care este, într-adevăr deosebit. Aici mi-am dat seama ce înseamnă să joci seară de seară, ba Cehov, ba Shakespeare, ba Dostoevski, lucru cit se poate de normal pentru actorii români, dar foarte neobișnuit pentru cei francezi. Am realizat ce înseamnă exercițiul continuu pentru meseria noastră. Un alt aspect este acela că joc în limba franceză. A fost un lucru cu mult mai greu decât mă așteptam, dar am fost fericită și mândră de mine când am primit cele dintâi felicitări.

— Iată, așadar, explicația lipsei de pe scena românească a actriței Tania Filip...

— ...după niște momente bucureștene penibile, pe care le-am simțit sub centură și pe care, sint convinsă, nu le meritam. Dar, n-are rost să vorbim despre ce a fost. Eu sint născută în Zodia Racului, așa că am depășit trei pași meschini înainte și doi înapoi, făcând un pas mare...

— ...spre Paris!

— Exact! A fost un concurs fericit de împrejurări, prin care, acum doi ani, fiind în vacanță la Paris, mi-a fost prezentat regizorul Marc Lesage. Tocmai căuta o actriță din România pentru piesa lui, Am

SĂPTĂMÎNA CINEMATOGRAFICĂ

ANDREI BLAIER:

„Încerc o împăcare cu publicul!” DIVORȚ... DIN DRAGOSTE

Cred că nu trebuie să uităm ceea ce am trăit iar noi, regizorii, avem datoria să impunem această terapie a amintirii. Îmi promiseseam acest film și am început să-l lucrez după revoluție. Am încercat o scriitură cinematografică mai specială, la fel ca în „Ilustrate cu flori de cîmp”, cum spunea prietenul

meu Nichita Stănescu „risuplinsu”. N-am vrut să amestec tragi-comicul, ci să încep într-o notă realistă, care ajunge la grotesc pentru a se încheia dramatic. Cum a fost, de fapt, viața noastră: o aberație! Ideea îmi aparține, pentru că am fost pus, la un moment dat, în această situație. Ca să rămîi

împreună, trebuie să divorțezi, iar prietenii dacă te iubesc să fie siliți să te porcăiască. Am inventat atunci acest paradox al apărării, mergind pe linia absurdului: un divorț... din dragoste. Sper să fi reușit să redau ceea ce mi-am propus, pentru că am făcut-o cu gîndul la spectatori, pe care aș vrea să-i am alături de mine. Îmi doresc o împăcare cu publicul, pentru că am impresia că aceasta evită filmele românești și nu are întotdeauna dreptate, pentru că nu toți am făcut filme proaste. Este o reacție de refuz care trebuie înțeleasă, pentru că prea adesea oamenii au fost siliți să vadă acele filme omagiale. Nimic n-a venit de bunavoiie; am simțit acest refuz tot timpul iar acum am încercat — pentru mine, nu pentru întreaga Cinematografie, că nu am această calitate — să-i aduc în sală. Și, cred eu, dacă vor fi alături de mine, vor simți că am ceva să le spun. Fi aștept cu cea mai mare emoție.

Divorțează din dragoste: Emilia Popescu și Horațiu Mălăele. Avocați: Doringa Lazăr și Gheorghe Dinică

Grupaj realizat de LIANA TATOS

pentru cei ce au urmărit „Virstele peliclei”, cele patru emisiuni ale lunii martie, că n-a fost acolo doar ca simplu spectator. Pentru joi, 16 aprilie, Tudor Caranfil pregătește, cu adevărat, o surpriză. Nu mă refer doar la faptul că a obținut, în exclusivitate pentru Televiziunea Română un interviu cu președinta juriului Festivalului de la Berlin, ci mai ales la subiectul interviului, pe care nimeni nu-l abordează cu entuziasm. Joi, la ora 18,20 pe programul I, Annie Girardot ne va mărturisi ce crede despre bătrînețea actriței de cinema.

O muncă dificilă, la care de cele mai multe ori nici nu ne gîndim dar ale cărei rezultate ne fac mare plăcere, îi revine redactorilor Dora Zoră. Ea este cea care ne oferă, săptămîna de săptămîna, emisiunile „Varietăți internaționale”. În emisiunea de sîmbătă seară de la orele 22,25, veți avea ocazia să-l urmăriți, vreme de un ceas, pe M.C. Hammer, Bonnie Tyler, Umberto Tozzi, Patricia Kaas, Joy Salinas, Genesis, Janet

Jackson.

Filmele programate de Televiziune pentru săptămîna pe care o parcurgem sint două comedii americane: „Sotron”, producție 1980 în regia lui Ronald Neame (sîmbătă, 18 aprilie, ora 20,35, programul I) și „Urmărește avionul”, cu Isabelle Gellinas și Lambert Wilson. Regia: Patrice Ambard. Ora difuzării: duminică, 19 aprilie, 20,40, programul I.

Inregistrat de pe Canal France Internațional și programat pentru sîmbătă pe programul II, filmul lui Michel Vianay „Portița de scăpare” este drama unui avocat ce devine victimă unei conspirații familiale ce-l va duce într-o clinică de psihiatrie. În rolul principal: Gerard Klein. Producție franceză a anului '90, „Portița de scăpare” credem că merită întreaga dumneavoastră atenție.

Patricia Kaas, incontestabilă vedetă a muzicii franceze, alături de multe alte nume sonore, pe micul nostru ecran

Cursa cu obstacole

LEAGĂN LEGĂNAT DE CURCUBEU

Să nu credeți că numai copiilor le place să se dea în leagăn. Nu de mult am avut ocazia să vedem cum un grup de oameni, adulți în toată firea, făcînd parte din paisprezece familii, au convenit democratic să se joace împreună. Zis și făcut. Și-au legat scîndurile și scăunasele de crengile unui stejar și totul a decurs bine și plăcut. Au învățat să-și facă elan, să se înalte tot mai sus. Și întăreau brațele învingînd indoielile, și nu o dată frica, ametelele zborului, stăpînînd balansările, se îmbărbătau reciproc. Mulți s-au strîns în jurul lor, și îi ajutau să-și facă elan să ajungă tot mai sus, de unde se zărea ori zontul. Cei adunați strigau cuvinte de îmbărbătare, îi admirau, aplaudau cu satisfacție zborul lor comun.

Miscare reconfortantă, exercițiul făcut împreună a avut efecte benefice și îmbucurătoare. Membrii celor paisprezece familii au descoperit ce bine este să fii laolaltă, să te înțelegi cu cei de lingă tine, să nu le tai calea respectînd traiectoria propusă.

Dar cum se întîmplă în lumea copiilor și a oamenilor mari, s-a găsit unul mai sensibil și invidios, care n-a fost mulțumit de acest început comun. S-a bosumflat: de ce unii au în jurul lor mai mulți prieteni și rude, admiratori necunoscuți dar entuziasmați de frumusețea mișcărilor? Și s-a încruntat cînd ceilalți au început să discute că vor să se joace la un loc, nedespărțiți și în viitor. Ba mai mult, vor desemna cine să fie ales dintre ei (desigur cel mai priceput și curajos) care n-are ametele și nu se sperie de hău — conducător de joc, un fel de ataman sau șef de trib. Cum se procedează în toate îndeletnicirile serioase.

A hotărît să plece. Și este decis să fie la înălțime, să zboare mai sus decît cei de la stejar. El se va hițina singur... Nu-i va fi ușor deloc. Căci aripi tinere și puternice nu mai are. Orgolios și autoritar le-a retezat singur și acestea și-au luat zborul pe cont propriu, fără șovăire. Se va legăna solitar dînd din miini și din picioare. Poate va angaja niște scrînciobari cu simbrie... Acum este în prospectare. Caută un curcubeu — dacă se poate din cît mai puține culori — de care să-și atîrne scăunașul.

BALOGH JOSEF

Exmatriculați pentru că au scos o gazetă

Pe vremuri, Liceul „Emanoil Gojdu” era renumit și pentru calitatea excepțională a revistei sale școlare „Țara visurilor noastre”. Aici și-au găsit teren de afirmare nenumărate tinere talente, atît din vestul țării cît și din întreaga Romînie.

Iată de ce, întîmplarea de acum pare într-adevăr neverosimilă. Din păcate însă, ea este cîmplită de reală și pare smulșă de pe timpurile lui Stalin.

Elevii Laurian Colomeț și Pașaniuc Jeanina din clasa a X-a a sus-numitului liceu au născocit împreună o revistă intitulată „Zoomania”, în excelențe condiții grafice, culcasă pe calculator și trasă pe ofset. Candida inspirație a tinerelor talente se amestecă cu fronda specifică virstei într-un convingător manifest politic. Numai că libertatea de opinie și libertatea presei sint flori care

nu înfloresc deocamdată în curtea Liceului „Emanoil Gojdu”.

Directorul Ioan Șuteu s-a enervat la culme, întrebîndu-i pe cei doi elevi de ce-l critică pe dl Ion Iliescu și cum de-si pot permite să-i anagrameze numele și să facă politică. Pentru fapta lor, incredibil, dar cei doi talentați elevi au fost pur și simplu exmatriculați. A fost scos din panoplia argumentelor Regulamentul Școlar și motivul că a fost injuriat corpul profesoral.

Supunem pe această cale incredibila exmatriculare a elevilor în dezbateră Ministerului Culturii din România, fiind convinși că se vor reda libertății spiritul tineresc, încetînat de dogmatica gîndire a unui director de liceu, care în ședinta din 27 martie a.c. a hotărît exmatricularea spiritului din școala pe care o păstorește.

PASCU BALACI

MEGAMIX

„QUEEN“

● NEW KIDS ON THE BLOCK au fost acuzați de ex managerul Greg Mc Pherson, de a fi recurs la trucaje cu play-back în cîntecele lor. Tehnicile folosite de ei ar fi două: 1. „Lyp-synch“ — mimarea cîntecului în perfectă sincronie cu o bază preregistrată și 2. „Masking“ — falsificarea vocii, obținută prin suprapunerea unei voci mai puternice și mai bine intonate, peste vocea originală. Danny și trupa au desmintit însă acuzațiile: „E adevărat că în primul nostru turneu din '89 am folosit părți preregistrate, pentru a îmbunătăți calitatea spectacolului, dar acum toate concertele noastre sînt complet „live“. Cu toate acestea, scandalul riscă să ia proporții. Mc Pherson a cerut în instanță despăgubiri în valoare de 21 milioane dolari.

● Cunoscuta casă de discuri EMI obține profituri uriașe pentru repromovarea materialului muzical „QUEEN“, după moartea lui Freddie Mercury. Chiar înainte de declararea bolii acestuia, rapoartele industriei muzicale plasau grupul Queen pe locul 1 al categoriei discuri single cit și la LP. EMI au putut încasa un procent masiv, avînd 20 la sută pentru fiecare disc vîndut și urcînd astfel de pe locul 6 pe locul 2 în topul caselor de discuri, imediat după imperiul „Polygram“. Casa „Parlophone“, marcă sub care apăreau discurile Queen, a făcut de asemenea o puternică reacomodare. La vînzări, discul single „Bohemian Rhapsody / These Are The Best Days Of Our Lives“ ocupă locul 2 imediat după „Everything I Do“ al lui Bryan Adams. Iar la LP, „Greatest Hits II“ a fost depășit numai de „Stars“ al lui Simply Red.

● Metallica, Seal, Spinal Tap, Annie Lennox, Robert Plant, Roger Daltrey, Deff Leppard, Jan Hunter, Monserat Caballe, U2, iată cîteva din vedetele care au confirmat participarea la „Freddie Mercury Tribute“. Marele eveniment muzical are loc la 20 aprilie, orele 6 pm (20 la noi), pe stadionul Wembley și va fi transmis în direct, în 70 de țări. Vor viziona aproximativ 500 de milioane de telespectatori. Nu știm dacă ne vom număra printre norocoși. Se spune că va fi ultima apariție a trupei Queen. Bryan May, Roger Taylor, John Deacon i-au invitat ca soliști vocali pe Paul Young și Zucchero.

● La un seminar mass-media care a avut loc în Los Angeles, s-a apreciat că viitorul posturilor de radio muzicale aparține noului curent „Alternative rock“, promovat de trupe ca R.E.M., Nirvana sau The Charlatans. Pe vremuri, trupe ca Depeche Mode sau The Cure, băteau recordul la încasări, astăzi ei nu mai sînt la modă. La sfîrșitul anului '92 „Alternative rock“ va exploda pe piața muzicii.

● A apărut de curînd în S.U.A. cartea „Elton John — The Biography“, a celebrului Philip Norman, cel care a scris și best-sellerul „Shout“, biografia formației The Beatles. Iată cum apare reclama noului publicații, în revistele muzicale: „Renasterea lui Elton John — drogurile, celebritatea și alcoolul îl transformaseră într-un monstru. Acum, după reabilitare, el este curat, fericit și îndrăgostit“.

● Intrare masivă de noutăți în topul britanic al discurilor single din această lună. Dintre numele cunoscute remarcăm: ANNIE LENNOX — Why, DEFF LEPPARD — Let's Get Rocked, THE CURE — High, PRINCE — Money Don't Matter Tonight, SOUL II SOUL — Joy, ROXETTE — Church Of Your Heart, SALT'N PEPA — Expression, EUROPE — Halfway To Heaven.

MIRCEA ZANE

GRAFOLOGIA LA DISPOZIȚIA DUMNEAVOASTRĂ!

Unele elemente de grafologie au fost oferite cititorilor noștri în nr. 11 al FLACĂRII, printr-un articol iscălit GRAPHOS. Din textul respectiv a reieșit limpede, credem, că grafologia, pe lângă doza de interes în sine (cine nu vrea să-și privească, fie și pe furis, chipul într-un fel de oglindă fermecată, în care să vadă și acele trăsături care-i erau pînă acum necunoscute?), are și o deosebită importanță practică, mai ales în ceea ce-i privește pe tineri, pentru orientarea lor profesională și de viață. În sensul celor cuprinse în articolul menționat, revista noastră va acorda cititorilor ei, gratuit, consultații grafologice. Cine dorește să beneficieze de aceste servicii va trimite redacției un text scris de mînă, de 8-10 rînduri, împreună cu 4 (patru) taloane de participare (dintre care unul va fi completat cu datele cerute). Plicurile vor fi expediate pe adresa revistei FLACĂRII: București, sect. 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71 341. Totodată, pe plic se va face mențiunea: „Pentru rubrica de GRAFOLOGIE“. Răspunsurile vor fi date în ordinea sosirii solicitărilor. Așadar, grafologia la dispoziția dumneavoastră. Vă așteptăm.

GRAPHOS

Grafologie

TALON DE PARTICIPARE

Numele și prenumele.....

Data nașterii.....

Sexul.....

Ceasornicul îndreptat

Mila românească

Românul e pregătit să com-pătimească orice: sărăcia lenesul și ghinioanele nătăraului, accidentele bețivanului, eșecurile parvenitului, drama rata-tului. El e gata să-și arunce mila către dezmoșteniți poli-tici și demagogi reduși la tă-cere, varsă o lacrimă la proce-sul ceaușeștilor, privește im-presionat chipul de ceară al beizadelei. Plinge Nicolschi pe ecran, suspină și omul nostru alături de nevasta lui simți-toare, meditando în tăcere că, la urma urmelor, toți sîntem supuși greșelii. N-are vaci sfinte și păsări sacre pe care să le lase să umble libere prin bulevar-dele Capitalei, dar l-a blagos-lovit Dumnezeu cu turme de ciini. Mai deunăzi, în cartierul „Pajura“, o echipă de hingheri a fost cit pe aci să fie lînsată, deoarece îndrăznise să curețe locul de haite de patruzeți va-gabonzi.

Românul se simte bine cînd

își plînge morții și-și lînge ră-nile. Nimic la el din răutatea și răzburarea nemiloasă a altor nații ce-și află liniștea numai după lichidarea conturilor mo-rale. „Treacă de la mine“ e o vorbă națională.

O fi bine, o fi rău? Ce știm pînă acum e că istoria n-a prea fost de partea celor milostivi și îngăduitori. Statele puternice și-au format destinul prin mun-că și organizare de fier, dar și prin cruzime și intoleranță față de alte semînții. Au fost și au rămas la fel pînă astăzi, chiar dacă, în plan teoretic, civiliza-ția modernă s-a blindat cu nor-me, declarații și organisme in-ternaționale pentru garantarea libertății, democrației, omeniei și intrajutorării. Vorbe...

După eliberarea Franței, în primăvara lui 1945, numărul celor acuzați de colaboraționism și executați pe loc a depășit o sută de mii. La noi criminali notorii, tortionari de factură

medievală trăiesc ocrotiți de lege, ne sfidează cu cinism acordînd interviuri televizate

E de vină guvernul și fosta nomenclatură? Așa crede cetă-țeanul nostru, așa scriu gaze-tele, fiindcă românul s-a obiș-nuit să caute mereu un țap is-pășitor, sau liniște și resemna-re în poruncile soartei. Dar mila e în noi, fiindcă suferim de cînd ne știm de păgubitoa-rea boală a iertăciunii. Am ve-nit pe lume ca să îndurăm și să uităm. El, românul, n-a pur-tat nicicînd la briu cuțit sau pistol, ci numai fluiet. Iar cînd a fost să fie vremea călăilor, a trebuit să-i aducă din import să pună streangul sau securi în mina ungurului, tătarului sau bulgarului.

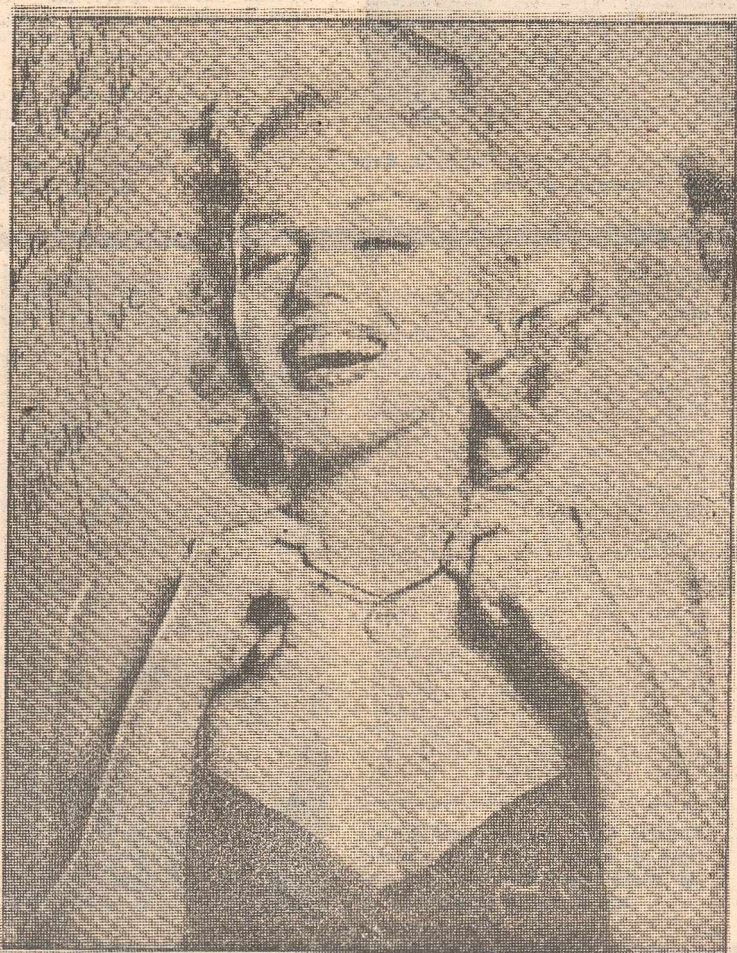
E cam tîrziu, domnilor, să ne mai schimbăm. Dar cine știe poate într-o zi, mila românească va fi de preț pe lumea asta

LIVIU TIMBUS

Marilyn Monroe — victimă a Mafiei?

CHICAGO — „LA DATA DE 4 AUGUST 1962, PATRU KILLERI PROFESIONISTI AI MAFIEI AU PĂTRUNS ÎN DORMITORUL CELEBREI MARILYN MONROE, AU RIDICAT-O GOALĂ DIN PAT, I-AU LIPIT GURA CU UN PLASTURE ȘI AU UCIS-O INTRODUCÎNDU-I ÎN ANUS UN SUPUZITOR CARE CONȚINEA O SUPRADOZĂ-SOMNIFER“.

ASA ÎSI ÎNCEPE SENZAȚIONALUL BEST-SELLER CHUCK GIANCANO, NEPOTUL RENU-MITULUI „NAS“ MAFIOT AL ORASULUI CHICAGO, SAM GIANCANO.

Cu puțină vreme înainte de cea de-a 30-a aniversare a straniei omucideri a cărei vic-timă a fost superstar-ul holly-woodian Marilyn Monroe, pia-ța americană pune la dispozi-ție publicului o apariție editorială de senzație, „Double Cross“ — cartea semnată de Chuck Giancana — pare să reprezinte „focosul“ celui mai amplu scandal al anului 1992 din Sta-tele Unite. Informațiile „de familie“ deconspiră publicu-l larg sînt în măsură să răstoarn imaginea opiniei internaționale cu privire la răsănuitorul asa-sinat de acum 3 decenii.

Autorul precizează cum unchiul său — Sam Giancana — marele „boss“ al Mafiei din Chicago, împușcat în 1975 în timpul unei petreceri intime — a avut o serioasă idilă cu regretata actriță. Respectivul șef de clan a gîndit mi-nuțios bătălia împotriva fraților John F. și Robert Kennedy ambii la rîndul lor foști amanți ai marelui star de cinema. În pofida faptului că la ace-moment Robert Kennedy, în calitate de ministru al justiției declarase război deschis Mafiei Sam Giancana a reușit să „do-teze“ vila Monroe cu tehnici sofisticată de ascultare. Orgolio și măcinat de gelozie, „nașul“ din Chicago și-a propus să strîngă probe concludente împotriva celor doi puternici rivali ai săi — frații Kennedy — care o frecventau destul de des pe mult rîvnita Marilyn. În clipa în care a fost convins că toate urmele și probele ar conduce in-dubitabil spre incriminarea acestora, Sam și-a trimis coman-do-ul ucigaș, care a ac-tionat conform planului. Cu toate acestea, nu s-a întimpla practic nimic; medicul legist conchis, trecînd în raportul său decesul ca urmare a unui banal act de sinucidere, iar F.B.I.-ul a avut grijă să „șteargă“ rîco-bănuială care l-ar fi putut compromite pe ministrul de justiție.

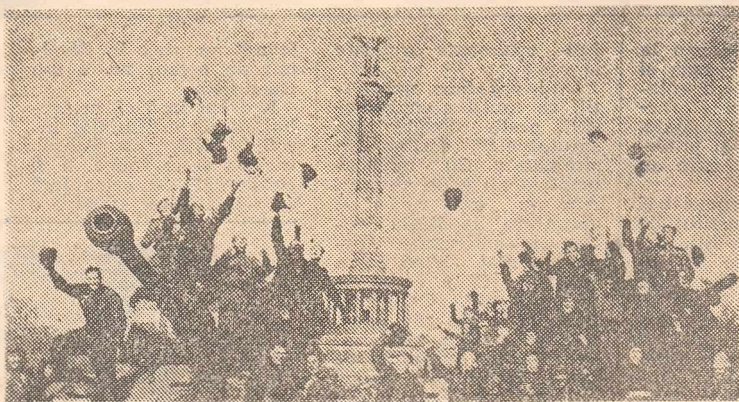
Iată însă că recenta apariție pune „cazul Marilyn Monroe“ într-o lumină cu totul nouă. Inușii faptul că judecătorul John Miner este dispus să accepte versiunea lui Giancana înseamnă suficient. Incurcat mai sînt căile... doamnelor!

CRISTIAN PAVEL

ÎNVIȘI ȘI ÎNVIŢĂTORI DUPĂ 50 DE ANI

Omenirea a stat mereu sub efectele aspre ale istoriei. Injustiția, teroarea, violența n-au generat niciodată prosperitate și fericire. Cine ar fi bănuț, cu numai un deceniu în urmă, jalnica și fulgerătoare prăbușire a imperiului comunist. Cine, acum o jumătate de veac, ar fi putut crede că cei doi mari învinși ai ultimei conflagrații mondiale vor ajunge în topul bunăstării și progresului economic.

Dar cu deosebire, nimeni nu și-ar fi închipuit vreodată că trufasa Uniune Sovietică, fărmițată ca un vas spart, va cersi mila și piinea cea de toate zilele celor pe care i-a hulit șaptele decenii.

1945 : Victorie ! Armata Roșie la Berlin în fața Monumentului Victoriei. Viitorul omenirii aparține comunismului ! Vlăguit, ros de contradicții și mizerie, capitalismul trage să moară...

1992 : Femei bătrâne din Moscova caută resturi de mâncare în hădele de gunoi.

Ajutoare pentru copiii Moscovei. Ironia soartei : cele mai multe pachete cu alimente și medicamente sosesc din Germania

„Plaisirs d'amour” se suspendă

Următoarea istorioară ar fi putut fi consemnată la o celebră rubrică de pe vremuri : „s-a întâmplat în realitate”. Și nu oriunde, ci chiar în Capitala noastră care are totuși statutul unui centru de cultură. Miercuri, 19 februarie a.c., Ministerul Culturii a avut neîndreptată curiozitate de a încerca o vizită oarecum inopinată la Teatrul de Operetă, instituție finanțată de însuși Ministerul Culturii. Spectacolul care trebuia să se joace la matineu purta binecunoscutul nume „Plaisirs d'amour”. Nu știm ce plăceri (satisfacții) obține curent domnul ministru al nobililor muze, dar putem afirma cu siguranță că în acea dimineață n-a obținut nici o satisfacție în amor(ul) său (propriu) către canto și arte. Nici muzele nu i-au suris (deci, poate, cu jumătate de gură). De ce ? Pentru că... spectacolul era suspendat. Se poate trage concluzia, cu această ocazie, că spectacolul de la matineu e prea... matinal pentru somnoroșii protagoniști. De notat că dnul ministru nu era tocmai singur : îl însoțea o delegație străină de oameni de cultură. Mobilul adevărat însemnat al întâlnirii din acea dimineață era antamarea unui itinerar artistic al trupei de operetă în toată Lombardia. Oamenii de cultură străini s-au mirat foarte tare în fața incidentului survenit deoarece sint obișnuiți cu contactele de afaceri care

se țin începând de la prima oră a zilei. Cum se explică jenantă situație ? Prin faptul că Direcția de Spectacole nu a aflat în timp util de contramandare și nu a putut să intervină, anunțind decizia schimbării de program. Dacă asemenea lucruri se petrec la teatrele și instituțiile din Capitală, e lesne de închipuit ce se poate petrece la instituțiile omoloage din provincie. Drept pedeapsă, ministrul culturii a hotărât ca să se scadă din buget drepturile financiare cuvenite Teatrului de operetă pentru ziua respectivă. Ca la fotbal : uneori arbitrul mai trebuie să scoată și cartonașele (galbene sau roșii) !

MIHAIL GALĂȚANU ■

Vă propunem un moment nostalgic reamintindu-vă că a existat în București un restaurant cindva celebru. — Mision — condus de frații Chivu. Ne face plăcere să vă oferim pentru început rețeta salatei ce făcea parte în mod obligatoriu din meniul casei.

„SALATĂ Á LA FRAȚII CHIVU”

Compoziția : salată verde (400 g), maloneză (600 g), ceapă (200 g), usturoi (100 g), mărar (50 g), castraveți murați (300 g), costiță afumată (400 g). Modul de preparare : se spală salata și se taie în felii nu prea mici ca să nu se înmoaie. Ceapa, usturoiul, castraveții se taie în cubulețe. Costița, tăiată și ea mărunt, se prăjește pînă devine crocantă. Separat, se pregătește după modul știut maloneza. Se adaugă mărarul tocat și se amestecă totul pînă se obține o pastă omogenă. Aceasta este sosul remulad care se servește însă numai cu următoarele preparate, la alegere : feiină — se radă prin răzătoarea mare. Cantitatea obținută se amestecă ușor cu o cantitate egală de sos remulad. • creier — după ce s-a fiert se lasă la răcit, se taie în felii subțiri și se combină cu o cantitate mai mică de sos, deoarece acesta îi poate anihila gustul • ficat de pasăre — se prăjește în unt sau se fierbe. Se va combina cu sosul numai după ce s-a răcit. Se procedează exact ca mai sus cu pieptul de pasăre, cu pestele (fiert și curățat de oase) sau cu limba (fiartă, răcită și tăiată în mici cubulețe). Ca mod de prezentare sugerăm așezarea preparatului în cupe și ornarea lui cu salată verde și felii de sfeclă roșie.

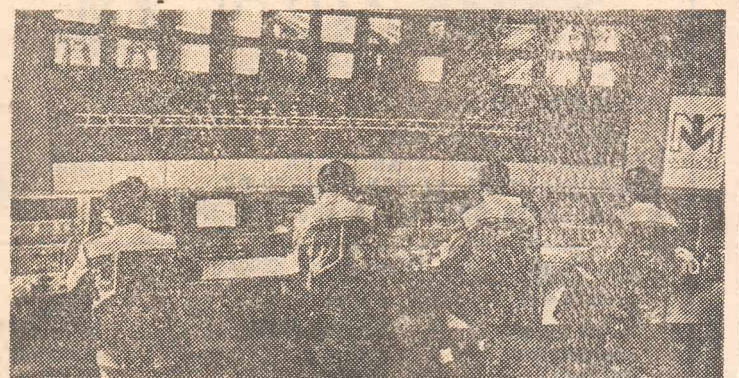
GASTRONOMICUS ■

Simulator pentru conducătorii de metrou

Pentru ca toți cei ce conduc garniturile de metrou să capete o cit mai mare experiență în diferite situații, ce pot apărea pe drum, a fost realizat simulatorul „Comeli”. „Traseul” cu stațiile respective și o serie de situații neprevăzute sint înregistrate pe un disc video, ce este „citit” cu ajutorul laserului. Reacțiile conducătorului sint recepționate de un ordinator, care după ce compară comportamentul cu elementele prezentate de discul video, dă „verdictul”. Astfel, conducătorul de

metrou este antrenat să acționeze la diverse semnale luminoase și să oprească nu numai în stații dar și să acționeze în caz de avarii. Prin situațiile variate, de multe ori exagerate în mod intenționat, la terminarea antrenamentului experiența participanților este mult îmbogățită. Simulatorul mai are ca scop și antrenarea viitorilor conducători ce vor dirija metroul fără... mecanici.

AUREL DIANU ■

TOP "COATE-GOALE"

SAU

CUM SĂ TIRGUIESTI IEFTIN ÎN BUCUREȘTI

Nr. crt.	Denumirea produsului	Firma	Adresa	Programul	Prețul en detaille
1	Parizer	„DUMCRIS” PRODSEIMPEX SRL	str. Ghiociei nr. 31 sector 2	zilnic 9-19 sîmbătă 9-14	140 lei/kg
2	Costiță de porc	„	„	„	235 lei/kg
3	Crenvurști	„	„	„	475 lei/kg
4	Conserve stavrid	Băcanie	str. Tunari nr. 42 sector 2	zilnic 9-17 sîmbătă 7-13	59 lei/cutie
5	Gem de piersici	„	„	„	66 lei/borcan
6	Spaghetti import (500 g)	„	„	„	92 lei/pachet
7	Miere naturală	„	„	„	154 lei/borcan
	Vodcă „SANIUTA” 33° (500 ml.)	„SAROMCO” SRL	str. Ghiociei nr. 27 sector 2 str. Luptătorilor nr.45 sector 1	zilnic 8-19	160 lei/sticlă
9	Coca-Cola (200 ml.)	Mag. „Junior”	Bd. Unirii nr. 37 sector 3	zilnic 9,30-18,30 sîmbătă 8-15	32 lei/sticlă
10	Vin superior de masă	„	„	„	130 lei/l.
11	Supă concentrată Italia (pungă a 6 Kg.)	„	„	„	900 lei/pungă

■ reamintim tuturor firmelor interesate că revista „FLACĂRA” mizează pe o colaborare eficientă a acestora, asigurându-le RECLAMĂ GRATUITĂ, funcție de prețurile practicate la produse și de locul ocupat în top.

■ putem fi contactați telefonic (tel. 17.47.63, orele 10-15, de luni pînă vineri inclusiv !) sau direct la sediul redacției. Rugăm pe cit posibil ca informațiile să fie cuprinzătoare și comunicările de rigoare să se facă la timp (pentru aparițiile de miercuri, cel tîrziu vineri, pînă la ora 12.00).

CREZIND ÎN NOI, CREDEȚI ÎN DUMNEAVOASTRĂ !

CURIER JURIDIC

TITIE MACARIE, FLOARE PELECACI, Satu Mare :
a) Dv. trebuie să solicite două lucruri: anularea certificatului de moștenitor al pîrteii și constatarea dobîndirii dreptului de proprietate asupra terenului prin uzuocapiune.

b) Cum atît judecătoria, cît și tribunalul v-au respins aceste cereri, nu vă rămîne decît să vă adresați Procuraturii Generale, în vederea declarării unui recurs extraordinar împotriva hotărîrilor defavorabile.

c) De altfel, memoriul și acțiunile dv. le-am trimis noi acesteia, în scopul verificării legalității și temeiniciei măsurilor pronunțate.

IOAN MUNTEANU, București :

a) Deși dv. vorbiți de vânzare, totuși nu ați vîndut imobilul, întrucît chitanța întocmită nu constituie act de vânzare-cumpărare.

b) Aceasta este o simplă promisiune de vânzare, care, în termenul convenit cu cumpărătorul, trebuia să determine încheierea contractului de vânzare-cumpărare și autentificarea sa la notariat.

c) Conținutul chitanței nu mai este de actualitate, ea fiind întocmită în 1965, iar acum, urmare, probabil, unui deces, vînzătorii ar fi alte persoane. Ele trebuie să-și primească cotele de proprietate, solicitînd notariatului, eliberarea certificatului de moștenitor.

d) Întrucît vînzătorii sînt acum alte persoane, neangajate în întocmirea chitanței, rezultă că, vânzarea se poate face numai cu acordul și la prețul actual stabilit de aceștia.

e) De asemenea, vînzătorii pot hotărî, de comun acord, să nu vîndă imobilul, urmînd să restituie prețul primit în baza chitanței.

CORNELIU OLTEANU

România nu este lada de gunoi a Europei!

Prin organizația internațională „Medecins sans frontières” au sosit în țară medicamente și ajutoare umanitare. În cantități apreciabile și de foarte bună calitate. Ajutoarele pentru domeniul sănătății au fost repartizate în mod direct, la orașe, comune, sate. Un lucru cîl se poate de

Dacă ați epuizat toate posibilitățile pe care le cunoașteți, în încercarea dv. de a rezolva problemele, mai există totuși o soluție: să chemați oamenii de la Flacăra

bine făcut, de la cap la coadă. Toată stima și grațitudinea pentru colegii noștri medici și farmacisti din străinătate, pentru calitatea și profesionalismul de care au dat dovadă.

Sînt medic farmacist și lucrez la un institut de profil din București. Insistența cu care se întrebă în presă: unde sînt ajutoarele? Unde sînt medicamentele?, m-a determinat să vă scriu. Întimplarea a făcut să mă aflu la Oficiul farmaceutic Satu Mare (CENTROFARM). Conducerea oficiului (director Zamfir Adoreanu), a luat o hotărîre înțeleaptă. Au creat un punct farmaceutic de primire și triere a medicamentelor. Farmacista Corina Pop s-a ocupat (și ea) de această treabă migăloasă. Vă rog să mă credeți, pe cuvînt de sinceritate, că multe dintre medicamente erau expirate; aveau termenul depășit! Nu vă vine să credeți, dar multe medicamente, provenite din Franța și Germania, cu termenul de valabilitate expirat, au

fost realmente aruncate la coș!

Unii vor face speculații, că mulți s-au îmbogățit peste noapte din „ajutoarele” sosite din străinătate. Cu medicamentele nu e de glumit! Aici nu este vorba de aparatul medicală veche și semi-veche. Oricum e mai bună ca a noastră. Ci e vorba de medicamente. Care pot face un imens rău organismului. Termenul de valabilitate, garantat de către producător, este un termen fix, „standard”. Nu se glumește cu medicamentele învechite sau depreciate din cauza trecerii timpului de valabilitate! Nu știu dacă dvs. cunoașteți: în Occident există, de pildă, o „clauză” financiară. Dacă unele instituții, companii, firme, ajută țările sărace, li se diminuează substanțial din impozit! Firește, calul de dar nu se caută în gură. Dar nici să primim toate cîrpele și zdrențele, maldărul de medicamente cu termenul de garanție depășit! Nu sîntem lada de gunoi a Europei! M-a mîhnit profund cînd am văzut că astfel de „aju-

toare” au sosit la Căminul de orfani nr. 2 din București.

E drept însă că ar trebui să ne creăm noi înșine o altă imagine în Europa și în Lume. A fi confundați cu orice țară afro-asiatică, mi se pare o

gravă eroare din partea străinătății.

Crina Eleonora, Luca, medic farmacist, Institutul pentru Control de Staț și Cercetări Farmaceutice București

„Dă-mi, Doamne, anii tineretii și mintea... copilăriei”
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Unde se va ajunge: la părăsirea țării de către creierile luminate?

Vă mulțumesc din suflet pentru articolul apărut în „FLACĂRA” nr. 12 (25-31 martie 1992) și care se referea la persoana mea: „Savant de renume mondial, dat afară din serviciu.” Articolul mi-a adus unele reparații „morale”, în special pentru colegii, prietenii și cunoscuții mei, care s-au minunat foarte că am fost lăsat pe drumuri de oameni fără căpătîi și fără să aibă nici un suport legal! Cu alte cuvinte, s-au făcut a doua oară de risul urbei conștățene.

Legat de articolul apărut în coloanele revistei „FLACĂRA”, vă informez următoarele: Nu mai e cazul să mă sprijin pentru a reîntra la vechiul loc de muncă. La 20 martie 1992, am primit din partea THE ASSOCIATION OF COMMONWEALTH UNIVERSITIES, cu sediul la Londra, invitația de a ocupa, prin concurs, postul de profesor universitar de cercetare operațională, la Universitatea de știință și tehnologie din Hong Kong. Firește că voi da curs acestei

invitații și sper ca șansele să-mi suridă.

În același context vorbind, la Congresul european de cercetare operațională (EURO XII), care va avea loc la Helsinki, în perioada 29 iunie 1992 — 1 iulie 1992, a fost acceptată pentru susținere și inclusă în program lucrarea mea de cercetare operațională intitulată: „Un nou algoritm pentru probleme de planificare și afectare”, la secția congresului: COMBINATORIAL OPTIMIZATION II. Cu îngăduința dvs., vă voi relata aspecte de la congresul din Helsinki. Sper să nu se mai ivească probleme cu integrarea mea profesională. În orice caz, vă voi ține la curent.

Încă o dată, vă adresez mulțumiri pentru sprijinul acordat. De asemenea, vă adresez cele mai bune urări de succese în peisajul publicistic actual, deosebit de prolific și interesant.

Prof. dr. ing. Gh. I. Bărbatu, str. Mircea 150 A, bl. MD 10, sc. A, ap. 13 CONSTANȚA

RANK XEROX

REPREZENTANȚA PENTRU ROMANIA:
București 70749,
Str. G-ral Berthelot 27
Tel: 12 00 53
FAX: 12 00 54

UTILIZIND CONSUMABILE RANK XEROX PRELUNGIȚI VIAȚA APARATELOR DUMNEAVOASTRA ȘI BENEFICIAȚI DE O EXCELENȚĂ CALITATE A LUCRĂRILOR.

DISTRIBUTORI AUTORIZAȚI RANK XEROX:

ALFASOFT srl Zalău Tel: 996 / 15 881	APEL srl Arad Tel: 966 / 15 231	AREXIM srl București Tel: 14 98 34	ADYLUS srl București Tel: 12 95 77
COMPIST ANVICO srl Tirgu Mures Tel: 954 / 16 644	COMSER srl Hunedoara Tel: 957 / 12 538-132	COMSERVICE co Bacău Tel: 931 / 46 642	ESTICO srl Brasov Tel: 921 / 19 052
FBA IMPEX srl Ploiești Tel: 971 / 24 717	FBA (NORD) . Suceava Tel: 987 / 26 996	METRONOM Piața Neamț Tel: 936 / 14 570	METRIBOR Chișinău Tel: 47 15 24
ROM TEAM SOLUTIONS srl București Tel: 13 43 73	TOP EDGE ENGINEERING srl Craiova Tel: 941 / 63 193	UNIVERSAL I. D. srl Iasi Tel: 981 / 42 110-1209	

Participați la rubrica

Idei în licitație

„Aurel Vlaicu” din nou la înălțime!

Un grup de inițiativă format din cadre didactice și foști absolvenți al Liceului CFR „Aurel Vlaicu” vă propune ideea de a înființa „Fundatia Liceului CFR „Aurel Vlaicu-București”.

Scopul creerii acestui fundații este acela de a sprijini liceul pentru a atinge din nou nivelul

din anii săi de glorie, pentru a deveni un liceu teoretic modern, la cel mai înalt nivel, competitiv cu cele mai bune licee din țară și chiar la un nivel comparativ cu colegiile din străinătate.

Pentru a-și atinge scopul propus, fundația va promova o activitate în strînsă colaborare cu

conducerea Liceului „Aurel Vlaicu”, pentru a asigura un procentaj cît mai ridicat de absolvenți reușiți la examenele de admitere în institutele de învățămînt superior și pentru a asigura încadrarea directă în producție a unui număr cît mai mare de elevi absolvenți. Ca mijloc pentru

atingerea scopurilor menționate, fundația își propune de asemenea reînvierea liceului sub patronajul CFR, liceul făcînd parte și în prezent din patrimoniul instituției menționate. În acest sens, ținem să facem precizarea că, în concepția fundației, liceul nu are ca scop pregătirea de cadre profesionale pentru CFR, ci asigurarea unei instruiți cît mai complete a elevilor liceului, cu prioritate a fiilor de ceferiști, pentru ca ei să devină cadre de elită ale țării în toate domeniile de activitate.

În cazul în care sînteți de acord cu propunerile noastre, vă invităm la ședința de constituire a „Fundatiei Liceului Aurel Vlaicu”, care va avea loc luni, 20 aprilie, 1992, la sediul liceului din str. Expresului nr. 1 sector 1 București.

Alexandru Manea

POSTA REDACȚIEI

REVECA RĂCILĂ — com. Ostra, jud. Suceava: Încercarea dv. ne onorează. Urmăriți în continuare revista. Sperăm ca în scurt timp să vă dăm lămuriri în problema în care ne-ați solicitat.

IOAN CĂVĂSDAN — Arad, str. Andrei Bernath, nr. 1: Aflînd că sîntem unica dvs. speranță am bătut cu pasul străzile Capitalei și am descoperit că Republica Sud Africană și-a „deschis” chiar ambasadă în țara noastră a cărei adresă este pe strada Grigore Alexandrescu, nr. 84. În numărul următor vom răspunde la punctul nr. 2.

OCTAVIAN BASARAB — Onești, str. Ana Ipătescu, bl. 3, ap. 9, jud. Bacău; **BRAN HORCA** — Alba Iulia, str. Șipotului, nr. 8, bl. D 2, ap. 1: II puteți contacta pe domnul Dumitru Hristescu la următoarele telefoane: 74 67 52 sau 18 96 42.

ELENA GRECESCU

VINE, VINE PRIMĂVARA ȘI DERBY-UL

Am așteptat cu un interes mai mult decât sportiv această etapă a 23-a, a campionatului, perechea etapei a 6-a din tur. De ce? Pentru că atunci, în tur, au fost înregistrate câteva rezultate cu adevărat surpriză. Iată doar câteva: Rapid — A.S.A. Electromures 0-1, F.C. Brașov — Oțelul 0-2, F.C. Farul — Petrolul 1-2 și Inter — Sportul studențesc 2-3. Li s-au adăugat acestora egalul Electroputerii la Pitești și victoria dinamoviștilor la Craiova, în fața Universității. În total, 11 puncte pentru oaspeți. A fost etapa cea mai nebină a turului și, anticipăm, a campionatului, o etapă în stil italian, nu în ceea ce privește scorurile, ci mai ales victoriile unor echipe care abia dacă îndrăzneau să creadă că vor obține un meci nul. Cam așa era situația unor echipe ca A.S.A. Electromures, Sportul studențesc, sau Oțelul. Acestea fiind zise, după ce am preconizat că s-ar putea să asistăm la o etapă a revanșelor, să vedem ce ne-a oferit runda numărul 23. O singură veritabilă revanșă, cea a Rapidului, care a învins la Tg. Mureș tot cu 1-0. Victoria îi conferă Rapidului o oarecare liniște pentru meciurile ce vor

veni, în timp ce mureșenii, așa cum li s-a cam prezis, au intrat serios la apă. Într-o situație și mai proastă, practic fără ieșire, a ajuns Corvinul, la -12, ceea ce înseamnă o retrogradare sigură. La Hunedoara s-a încheiat, pare-se, o perioadă care, la vremea apogeei, a reprezentat ceva pentru fotbalul românesc. Să nu uităm numele unor fotbaliști ca Andone, Rednic, Klein, Mateuț, Gabor, care au dat strălucire fotbalului nostru, atât în perioada cât au jucat la Hunedoara, cât și în cea petrecută la Dinamo. Alături de acești superfotbaliști au mai evoluat Petcu, Nicșa, Dubinciu, Văetuș. Dar, ce-a fost a fost. Pierzind din nou pe teren propriu, în fața Politehnicii, Corvinul și-a semnat retrogradarea. A treia victorie în deplasare a înregistrat-o Steaua, la Bacău, gazdele apropiindu-se, conform previziunilor, fulgerător de zona nisipurilor mișcătoare. Dar dacă în cazul de față ne aflăm în fața unei victorii scontate, cea de-a patra reușită a oaspeților, la Braïla, este într-adevăr o surpriză. Nu că Gloria Bistrița nu și-a probat până acum valențele ofensive, atât acasă, cât și în

deplasare, cât mai ales a surprins că Dacia Unirea începuse în forță acest retur, în timp ce bistrițenii nu mai știau pe unde să scoată cămașa într-atât deveniseră ciuca bătailor sau a meciurilor nule pe teren propriu. Așadar, o etapă destul de bună pentru oaspeți, cu 8 puncte. Iar dacă avem în vedere și meciul de miercuri, când „tricolorii” s-au impus în fața Letoniei, plus faptul că până la etapa viitoare, de duminică se va desfășura și marea a doua a Cupei, putem spune că iubitorul de fotbal a avut și are, în continuare, toate motivele să fie mulțumit. Nu toți, firește, pentru că nu toată lumea poate fi mulțumită. Dar dacă tot am vorbit despre ceea ce se va întâmpla în săptămâna viitoare, să consemnăm nu numai marea a doua a sferturilor Cupei, cât mai ales eternul derby al fotbalului nostru, Steaua — Dinamo. Vor reuși, oare, dinamoviștii să treacă și de acest hop fără să cunoască înfrângerea în acest campionat? O întrebare al cărei răspuns îl vom avea duminică viitoare.

VICTOR NIȚĂ

SALVAȚI SPORTUL!

Cristian Gatu

Aur din sărăcie

La sfârșitul săptămânii trecute, mai precis, vineri, a avut loc o întâlnire cu secretarii responsabili ai tuturor federațiilor ce vor fi prezente la Barcelona. Spre satisfacția mea, a domnului ministru Ioan Moldovan și a doamnei Lia Manoliu, atât sportivi cât și tehnicienii sînt racordați la acest eveniment care aproape că bate la ușă. N-au fost angajamente ca pe vremuri, trageri la răspundere sau ceva asemănător. S-a discutat și despre medaliile posibile de obținut la Olimpiadă. Evident că fiecare a declarat mai puțin decât ceea ce speră că va câștiga, iar eu am aplicat un coeficient de corectie. Cred că sîntem în limita primelor 12 locuri din clasamentul neoficial pe națiuni, deci sper să rămînem în elita olimpică. Tot mai mulți sportivi își dau seama că o medalie olimpică ar însemna un punct foarte important din cartea lor de vizită, care ar putea fi folosită pentru contracte mult mai avantajoase, după Barcelona. O altă parte a motivației o reprezintă premiile, deja anunțate, ce vor fi acordate celor clasati în primele șase locuri. Nu pot exclude și sentimentul de a fi român al fiecăruia. Amintirile mele cele mai frumoase și mai puternice sînt legate de prezența pe podium. Doresc multora să treacă prin asemenea emoționante stări.

Vom sprijini, pe măsura puterilor, lotul olimpic inclusiv în privința medicamentatiei de susținere a efortului, bineînțeles cu excluderea folosirii dopajului; am avertizat în acest sens medicii și tehnicienii.

Pînă la 15 mai trebuie să comunicăm delegația României la Barcelona, delegație care va cuprinde circa 230 de sportivi și tehnicieni. Contăm și pe participarea echipei de polo cu șanse mari de calificare la turneul din această săptămîna de la Calgary, Canada. Încă mai avem rezerve în privința includerii în delegație a celor de la călărie. Deși și-au câștigat dreptul de participare, printr-un sportiv la proba completă și doi la obstacole, eforturile financiare pe care ar trebui să le facem sînt mult superioare vis-à-vis de maximum pe care îl deobtinut, un loc șase, deci un punct; încă nu ne-am hotărît în această privință. Oricum, pentru cele circa 230 de locuri se pregătesc 500 de oameni, titulari, concurenți pe aceleași locuri, rezerve. Repet, cred în talentul, în munca acestor oameni și în mod deosebit, cred, în acea nebulie pe care noi o avem și de care am dat dovadă, în nebulia de a fi mai bun decât cel din fața ta, nebulie, pentru că întotdeauna am fost mai săraci decât cei cu care ne luptam.

Din cauza unei fisuri la coloană, Cristina Bontas nu va concursa la C.M. din aceste zile, pentru a putea fi recuperată pînă la Barcelona. Avem și un accident, să-i spunem moral, absența lui Nicu Vlad din echipa de haltere. Carta olimpică nu permite unui sportiv care este cetățean al unei alte țări, Australia, în cazul de față, să concureze pentru acea țară, decât după trei ani de la primirea cetățeniei, deci începînd cu 1993. Este adevărat că perioada se poate micșora, cu acordul Comitetului Olimpic Român, dar nu putem crea precedente, care ne-ar aduce mari prejudicii. Sîntem și așa foarte săraci.

DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

ATLETISM. Conferința de presă, de-acum tradițională, organizată de F.R. Atletism la sfîrșitul săptămînii trecute (în prezența d-nei Iolanda Balas, care — președintă a dlui Nicolae Mărășescu — secretar general — și a altor membri din Biroul Federal) s-a dovedit un bun prilej de rememorare a rezultatelor deosebit de fructuoase înregistrate de atleții români în sezonul indoor. Astfel, la C.E. de la Genova s-a consemnat cea mai reușită prezență din istoria participării noastre în sezonul de iarnă (8 medalii cucerite și locul 2 în Europa, pe echipe), iar în clasamentul pentru primele 10 locuri, în fiecare probă, țara noastră ocupă locul 4 în lume (după C.S.I., Germania și S.U.A.). De asemenea, a fost evocat faptul că în luna decembrie va fi marcată aniversarea 20 de ani de activitate athletică în România, federația noastră de specialitate fiind creată în același an cu federația internațională, la care sînt afiliate actualmente 187 de țări.

După cum se știe, un obiectiv major al acestui an îl constituie prezența la Jocurile Olimpice de la Barcelona, pentru care federația română intenționează să deplaseze circa 25 de atleți. Un ultim criteriu de selecție și de verificare a formei sportive va fi oferit de Campionatul Internațional al României care se va desfășura în zilele de 24 și 25 iunie la București, concomitent cu Naționalele de seniori, competiție, la care au fost invitate 36 de țări. Pînă în prezent și-au asigurat biletele pentru Barcelona următorii 8 performeri: Doina Melinte, Margareta Keszeg, Ella Kovacs, Lilianna Năstase, Marieta Ilcu, Iolanda Oantă, Petra Văidean și Sorin Matei. Firma „Adidas” va acorda substanțiale premii pentru clasarea pe primele trei locuri (40 000, 20 000 și respectiv 10 000 mărci). De menționat, totodată, că din bugetul pe întregul an, de 60 milioane lei, s-au cheltuit numai pe primul trimestru, pentru pregătirea olimpică, zece milioane lei, dat fiind creșterea vertiginoasă a preturilor. În același timp, 90 de persoane se află la cantonament în străinătate. Dar, așa cum ne-am obișnuit, sîntem siguri că fetele și băieții noștri vor răsplăti cu noi și strălucite izbînzii toate aceste eforturi.

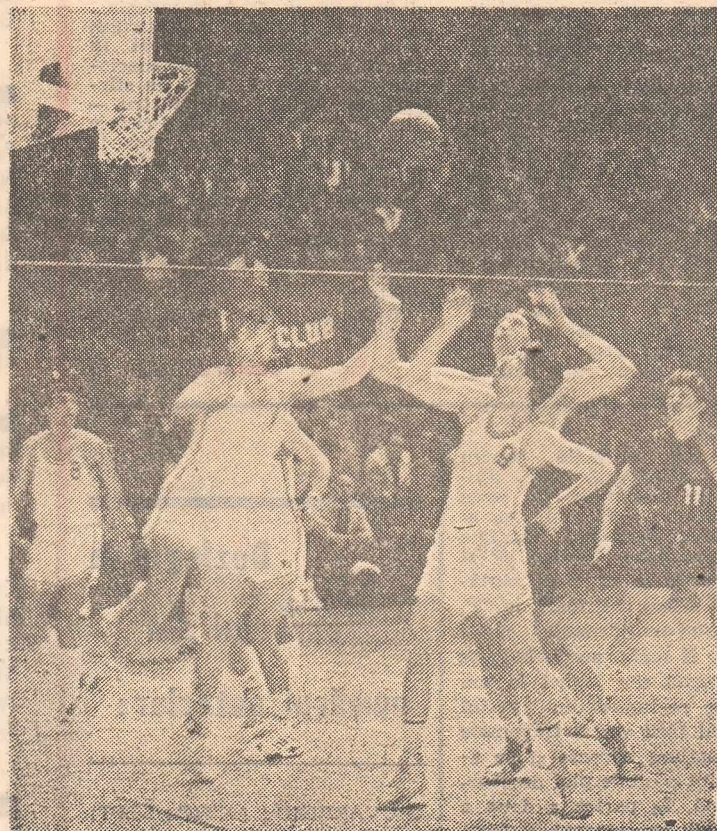
BASCHET. Iată că „visul care nu le-a mai dat pace” aceluia grup de entuziaști redactori (în frunte cu Mihai Popescu) de la ziarul „Sportul românesc” s-a materializat și, deci, în organi-

zarea clubului „U” Cluj am putut asista la primul „All Star Game” din România și din întreaga Europă răsăriteană. Desfășurat sub formula Est-Vest, acesta a însemnat o veritabilă trecere în revistă a potențialului baschetului nostru masculin. Entuziaștii spectatori clujeni, „îmbolnăviți” de spectaculozitatea acestui joc cu mingea la cos, au putut urmări „pe viu” atât pe cei mai tînăr jucător al finalei (19 ani) — Costel Stefan, cât și pe cel mai înalt pivot al Europei (2,28 m) — Gheorghe Mureșan, spre a da numai aceste exemple. Cu jucători purtînd numere ca 55, 44 sau 00, cu reguli preluate din NBA (4 reprize a câte 12 minute, atac de 24 secunde, un jucător eliminat pentru 6 greșeli personale), cu mingea de început de la „Orlando All Star Week-end 1992” (una din cele 1 000 de bucăți fabricate cu prilejul meciului din NBA din acest an), prezențianții celor două selecționate s-au întrecut în a arăta cât mai

mult din tainele baschetului. De aceea, chiar dacă a învins Vestul (cu 120-94), nu evoluția scorului a fost pe primul plan. Titlul de „Most Valuable Player” a fost atribuit orădeanului Antonio Alexe, iar întrecerile pentru aruncările de 3 p și de sus („slam dunk”) au fost câștigate de Valentin Pogonaru (SO-CED București), și, respectiv, de clujeanul Bruno Roschnafsky. De asemenea, au fost desemnați și „cel mai bun”: antrenorul Gheorghe Roman („U” Cluj), jucătorul sibian Claudiu Munteanu (coșgeterul întrecerii masculine), arbitrul orădean Radu Valda.

Consemnînd reușita acestei inițiative, să amintim că nici cei mai mici practicanți ai acestei discipline nu sînt uitați, pentru ei organizîndu-se Festivalul Național de Minibaschet (Turneu Severin, 17 iunie — 3 iulie).

POMPILIU L. DUMITRESCU

În „triplă” Dinamo — Steaua, prima echipă s-a calificat pentru finala cu „U” Cluj

Viața în B

În seria I, șase echipe în luptă pentru promovare • Duminică derby-ul seriei a II-a • F. C. Maramureș continuă lupta cu „U” Cluj

Într-un campionat precar cum este al nostru, campioana fiind cunoscută de pe-acum (Dinamo), iar două din cele trei retrogradabile sînt certe (Corvinul și A.S.A. Tg. Mureș), interesul iubitorilor fotbalului pentru divizia A a dispărut total. Ochii tuturor se îndreaptă acum spre eșalonul secund unde „jocurile” nu sînt încă făcute.

SERIA I: nu mai puțin de șase echipe luptă pentru promovare, dacă punem în cârți și pe Callatis Mangalia cu +4 la adevăr. Fără îndoială decisiv pare a fi derby-ul din Dr. Stăncovici în care Progresul primește vizita echipei Autobuzul (în tur 0-1). O înfrîngere a „progresiștilor” i-ar scoate definitiv din cursă. Mai sînt însă în joc și Gloria CFR Galați, Flacăra Moreni și C.S. Olt 90. Dar, iată cum arată clasamentul înaintea etapei de duminică — 1. Autobuzul 32 (cls. adevărului +8) 2. Gloria C.F.R. 31 (+7), 3. C.S. Olt 90 29 (+5), 4. Flacăra 28 (+6), 5. Progresul 28 (+6) 6. Callatis 28 (+4).

SERIA a II-a: după înfrîngerea de la Reșița (0-1 cu Gloria) Unirea Alba Iulia a pierdut șefia clasamentului și joacă acum cu U.T.A. pe teren propriu. Un outsider în lupta pentru promovare ar mai putea fi C.S.M. Reșița, deși opinăm că nu are suficientă vlagă, cu tot acel +8 la adevăr care i-ar conferi unele șanse după calculul hirtiei. Dar, iată situația prezență — 1. U.T. Arad 34 (+10) 2. Unirea 33 (+9) 3. C.S.M. Reșița 30 (+8).

SERIA a III-a: după victoria de la Cavnic (4-0) F.C. Maramureș s-a apropiat la un punct de „U” Cluj și dacă ținem seama că în ultima etapă bîimărenii vor juca acasă cu „sepcile roșii” șansele lor pentru A sînt mai mult decât apreciabile. Să nu uităm că duminică, o altă contracandidată, Ceahlăul Piatra Neamț, pierzînd la Tîrnăveni, a anulat practic speranțele de promovare ale suporterilor moldoveni. Clasamentul ilustrează de altfel situația — 1. „U” Cluj 37 (+15) 2. F.C. Maramureș 36 (+14) 3. Ceahlăul 33 (+11). Echipa clujeană este penalizată cu 2 puncte întrucît în campionatul trecut, cînd a activat în divizia A, a acumulat un număr mult prea mic de puncte, inferior baremului impus de regulament.

ADRIAN MI

Strălucitoarea carte de vizită a reputatei actrițe Shirley MacLaine ne scutește a mai detalia episoadele consacrarii sale artistice. Pe lângă valențele sale interpretative unanim recunoscute, ea a probat în timp și remarcabile înclinații pentru arta scrisului. Este în sine Shirley MacLaine o fire excentrică? — se întreabă admiratorii acesteia, nemaiconținând să-i descopere adevărata personalitate. Americanii par să fi găsit răspunsurile. Mare e grădina Hollywood-ului...

Shirley MacLaine — o mare excentrică a Hollywood-ului

„E ca un lan de grîne prin care trece vîntul”. Cînd a descris-o astfel, marele Alfred Hitchcock trebuie să fi intuit „briza” întîită a capriciilor sale. Căci acest reflex al eternului feminin n-a abandonat-o niciodată. Ca foarte tînră membră a unui corp de balet, Shirley s-a trezit în pulover și pantaloni, plină de speranțe și entuziasm. Prima sa cucerire — un influent producător de filme polițiste — a survenit imediat și, dintr-odată pătimașă dră MacLaine s-a trezit distribuită în primul său film, „Veșnic belele cu Harry”.

Acesta ar fi în rezumat episodul debutului său în „capitala” filmului american. Pentru atrăgătoare simpatia și zburdalnicia Shirley, rolurile au început să se succedă unul după altul. În scurtă vreme a reușit să se facă recunoscută și agreată de întreg staff-ul vedetelor hollywoodiene. În anii '60 a reușit să-și arate măsura potențelor sale artistice prin rolurile memorabile, de excepție, din peliculele „Apartament” și „Fata Irma La Douce”. Alături de Liz Taylor, Shirley MacLaine a ajuns să fie una dintre cele mai bine plătite star-uri, încasînd la acea vreme, incredibila sumă de 800.000 de dolari pentru fiecare film. Știut e însă faptul că banii n-aduc fericirea, ci doar liniștea privind ziua de mîine. Pruse, Shirley s-a găsit într-un impas neprevăzut al carierei, uincînd pe nesimțite periculoasa pantă a alcoolismului. Spre sfîrșitul deceniului șase,

declinul tulburătoarei dive părea insurmontabil.

Citiva ani mai tîrziu, Shirley MacLaine a început să însemne pentru americani pe plan sufletesc un sfătuitor tot alt de important ca Jane Fonda, „virful de lance” al campaniei împotriva sedentarismului și obezității. Au apărut pe piață cărți inspiratoare de spiritism sub semnătura acesteia și la scurtă vreme a devenit purtătoare de cuvînt a mișcării feminine de condamnare a războiului din Vietnam. Cărțile sale — cu o încălțătură emoțională apropiată de cea a propriilor sale vieți voluptuoase — au ajuns la fel de populare precum filmele sale sau micile scandaluri în care îndeobște era implicată.

Gurile rele au răspîndit zvonul conform căruia neastîmpărata Shirley — mare admiratoare a bărbaților „cu capul pe umeri” — ar fi „sedus” măcar jurnălate din oficialii guvernului Statelor Unite! Ba mai mult, se spune că pînă și răposatul prim-ministru al Suediei, Olof Palme, ar fi fost „găzduit” în așternuturile reputatei vedete. Se pare însă că aceste mici escapade au fost întotdeauna la fel de scurte precum povestirile sale din volumul „Pillow talks” („Convorbiri de alcov”).

Shirley a știut desigur, să se gîndească mereu în primul rînd la ea însăși. „Singura dragoste cu adevărat importantă — declară ea cu o nedisimulată sinceritate — este dragostea față de tine însuși. Numai cine se iubește pe sine poate dăruși și

celor din preajmă afecțiune!” „Întelepciunile” sale s-au vîndut nesperat de bine. În clipa de față, Shirley lucrează de zor la cel de-al șaptelea volum al său.

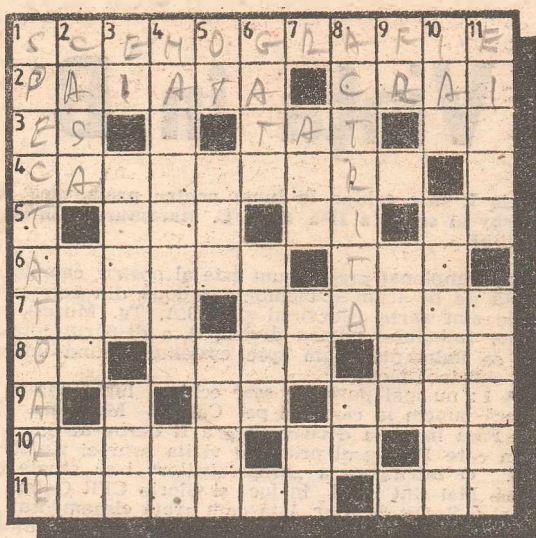
Între timp, a avut surpriza de a fi distinsă cu mult rîvnit premiu „Oscar”. „A trebuit să aștept 26 de ani această distincție!” — a declarat public cu o anume ușurare. Premiul i-a fost decernat în urma rolului său relativ recent din filmul „Anotimpul tandreții”, în care scrupulozitatea sa interpretativă a fost desăvîrșită. Întregul Hollywood a fost șocat în fața acestei lecții de maturitate profesională.

„Madame Sousatzka” și „Magnoliile de oțel”, ultimele sale două filme, au confirmat pe deplin revenirea sa în forță. Rolul din cel de-al doilea lung

metraj artistic e legat de o distinsă doamnă în vîrstă, Miss Quiser care frecventează împreună cu alte cinci femei un salon de coafură dintr-un oraș sud-american numai și numai pentru a birli. Complexitatea personajului, rătăcirile, profunzimea și excentricitățile sale au permis actriței posibilitatea unei prestații remarcabile.

De o bună bucată de vreme, alături de sotul său, Steve Parker și de fiica lor, Sachiko, Shirley MacLaine promite să-și fi găsit liniștea. În casa din apropierea orașului Seattle, în mijlocul naturii ea știe să se recreeze, să înoate, să facă jogging. Cînd scrie, îi place să rontăie biscuiți și să asculte păsărelele.

Documentare și prezentare
CRISTIAN PAVEL

OROZONTAL: 1) Referitor la arta de a executa decorurile și costumele pentru un spectacol. 2) Personaj comic — Don Juan. 3) Debut la estradă! — Tot (reg.) — Rodica Negrea. 4) Persoană care ajută actorii să se machieze și să se costumeze (fem.). 5) Divinitate tahitiană zămislită din nori, zeu al păcii și al agriculturii — Primele din distribuție! — Avanscena goală! 6) June prim... — Ued în Egipt. 7) Subiectul unei piese de teatru — Un actor care joacă de plăcere... 8) Oana Sirbu — Personaj feminin din drama „Orașul” de Paul Claudel — E timpul... premierei! 9) Ultimii actori! — Alb-gălbui. 10) Concepția interpretării scenice a unui text dramatic (pl.) — Intrarea în teatru! — Zina Petrescu. 11) Plini de trac — Vioaie.

VERTICAL: 1) Persoană care asistă la reprezentarea unei piese de teatru (fem.). 2) Locul de unde se pot procura bilete

pentru un spectacol de teatru — Frecvent — Primele emoții... la premieră! 3) Dinșii — Element chimic roșu-brun — Puțin egoist! 4) Teatrul care este considerat ca fiind prima scenă a țării — Distribuit în final! 5) Olga Tudorache — În premieră absolută (pl.) — Fragmente dintr-o operă. 6) A se machia... — Marea încăpere a teatrului (pl.). 7) Cîntăreț și poet în Grecia antică — Cap de marioșetă! — Tiradă... fără de sfîrșit! 8) Artistă de teatru — Dramatică la final! 9) Primele fragmente! — Un aer... care te adoarme. 10) Bun la repetiție... — Prim..., actor care interpretează pe scenă rolul tînrului îndrăgostit (pl.). 11) A da replica pe scena Operei... — Partea din față a unei scene de teatru (pl.).

Dicționar: ROO, TEM, EGO.

MIHAI ZGUBEA

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 4.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod. 71 341. Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos)

Cont (lei) — 40.72.30.110.496, BCR, sector 1, București
Cont (dolari) — 47 03.326.350-6 BRCE

Director general:
GEORGE ARION

Flacăra

Redactor șef:
ION D. GOIA

REDACȚIA, Actualitatea politică: Eugen Mihăescu, Tudor Octavian; **Realitatea imediată:** Mihai Gălățanu, Dorin Gherghinescu, Gheorghe Lupașcu, Alexandru Mihăilă, Roxana Paicu, Manolescu, Radu Popa, Lucian Tudorancea; **Cultură:** Liana Tatos; **Știință:** Liviu Timbus; **Drepturile Omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Elena Ghera, Florin Ioniță.

Telefoane: 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 1700 — eveniment, 2600 — drepturile omului, 2559 — cultură, 2528 — fotoreportaj.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

REDACȚIA: Aurel Stefan, Alexandrescu, Adrian Mitu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea.

Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

FINANCIAR, JURIDIC (2143): Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea.

TEHNIC (2123, 1453, 2072): Maria Bărbulescu, Liliana Crețu, Pompiliu Dumitrescu, Gabriela Nicolescu, Smaranda Petrea, Adrian Petrescu, Mircea Popp, Dan Mircea Popa, Simona Simzianu, Angela Ștefănescu.

PUBLIC RELATION (2634): Mihai Săndoiu, Eugenia Vasile.

DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Laurențiu Pop, Mircea Octavian Popp, Emanuel Popp, Florin Enache, tel. 17 48 91.

FAX — 12.82.89

Cititorii din străinătate se pot abona prin „RODIPET” S.A. — P.O. Box 33-57, telex 11 995, 11034, Fax — 18 56 73 — București — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, sau direct la redacție.

Tiparul: Imprimeria CORESI București

16 pagini — 25 lei

PE SCENĂ

Vremea în intervalul 15-21 aprilie 1992

Privind retrospectiv ultima săptămînă s-ar putea spune că iarna încă nu ne-a părăsit, desi am fi dorit-o foarte mult. Răciră accentuată a vremii a condus la consemnarea unor precipitații și sub formă de lapoviță și ninsoare în regiuni ale țării noastre care de obicei sînt „mai calde” decît restul teritoriului, și anume sudul Olteniei, Munteniei și Dobrogei. Timp de mai multe ore, în partea a doua a zilei de 11 aprilie și continuînd în prima parte a zilei de 12 aprilie a nins în regiunile menționate mai sus, iar temperaturile maxime de vîineri au fost apropiate de recordurile zilei de 11 aprilie. Iată cîteva exemple: 3°C la Adamari, 4°C la Mărculești, Zimni-

cea, Plenița, Caracal, Roșiori de Vede și Alexandria, în condițiile în care numai la munte se mai înregistrau valori sub 3°C.

Vremurile sint cum sint, DAR VREMEA?

Perspectiva meteorologică a intervalului următor este îmbucurătoare. Vremea se va încălzi treptat în toate regiunile țării. Se așteaptă reorientarea circulației atmosferice dinspre sectorul sudic, ceea ce va conduce la creșterea temperaturilor

către valori normale pentru mijlocul primăverii, iar pe alocuri chiar mai mari. Cu toate că cerul nu va fi senin, se așteaptă temperaturi maxime cuprinse în general între 10° și 20°C, iar pe la mijlocul săptămînii și valori mai mari de 25°, 26° în sud-est. Primele nopți vor mai fi reci, producîndu-se local brumă sau îngheț la sol. Trecător regiunile din vestul și nordul țării vor fi traversate de formațiuni noroase și pe alocuri sint posibile plozi de scurtă durată. În partea a doua a săptămînii se așteaptă o frecvență mai mare a ploilor, acestea semnalîndu-se și în partea sud-estică a țării.

Meteorolog
LILIANA CAZACIOC

Dezlegarea
careului din
numărul anterior:

GIUVAERGIU; ANTIC; LEFT;
TE; REA; MAI; ELEGANTĂ;
L; L; II; AO; EA; IT; NO;
ASM; IMATERIAL; SAUL;
STRIA; IRA; STEA; N; CER-
CEI; GIT.